

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

กิตติพงษ์ พัชรพงศ์พรพรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2553

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

กิตติพงษ์ พัชรพงศ์พรธน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาศึกษา

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
กิตติพงษ์ พัชรพงศ์พรพรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2553

กิตติพงษ์ พัทธพงศ์พรรณ. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ และสุขภาพจิต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 449 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_3) บุคลิกภาพ (X_4) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_6) การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{10}) และการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม (X_{11})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบในการใช้เวลาที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ สุขภาพจิต (X_5)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_2)

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{10}) การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_8) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_6) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_3) และการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม (X_{11}) ตามลำดับ และปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานครได้ คิดเป็นร้อยละ 63.40

5. สมการพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$Y = 2.527 + .240 X_9 + .120 X_{10} + .127 X_7 + .131 X_8 + .084 X_6 + .061 X_3 + .048 X_{11}$$

5.2 สมการพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .425 X_9 + .190 X_{10} + .188 X_7 + .208 X_8 + .118 X_6 + .083 X_3 + .069 X_{11}$$

FACTORS AFFECTING ON APPROPRIATE TIME SPENDING OF THE THIRD
LEVEL, SECONDARY GRADE 1 – 3 STUDENTS AT THE DEMONSTRATION
SCHOOL OF RAMKHAMHAENG UNIVERSITY, BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

KITTIPONG PATCHARAPONGPHUN

Presented in Partial Fulfillment of Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2010

Kittipong Patcharapongphun. (2010). *Factors Affecting on Appropriate Time*

Spending of the Third Level, Secondary Grades 1 – 3 Students at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University, Bangkok. Master's Project. M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Waythanee Greethong.

The purposes of this research were to study the factors affecting on appropriate time spending of the third level, secondary grades 1 – 3 students at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University, Bangkok. These factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factors; learning achievement, further orientation, personality and mental health, second of them was family factors; guardian's economic level, guardian's expectation towards student's, guardian's support towards student's, interpersonal relationship between students and their guardian's and third of them was learning environmental factors; interpersonal relationship between students and their teachers, interpersonal relationship between students and their friends and student's imitation in appropriate time spending.

The 449 samples were 228 males and 221 females of the third level, secondary grades 1 – 3 students at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University, Bangkok during academic year of 2009. These students were stratified randomly sampling from the population with strata of class and gender. The instruments were questionnaires of factors affecting on appropriate time spending of the third level, secondary grades 1 – 3 students at the demonstration school of Ramkhamhaeng University, Bangkok. The data was analyzed by Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlation between appropriate time spending of the third level, secondary grades 1 – 3 students at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University, Bangkok and 8 factor; further orientation (X_3) personality (X_4) guardian's expectation towards student's (X_6) guardian's support

towards student's (X_7) interpersonal relationship between students and their guardian's (X_8) interpersonal relationship between students and their teachers (X_9) interpersonal relationship between students and their friends (X_{10}) and student's imitation in appropriate time spending . (X_{11}) at .01 level.

2. There were significantly negative correlation between appropriate time spending of the third level, secondary grades 1 – 3 students at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University, Bangkok and 1 factor; mental health (X_5) at .01 level

3. There was no significantly correlation between appropriate time spending of the third level, secondary grades 1 – 3 students at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University, Bangkok and 2 factor; learning achievement (X_1) and guardian's economic level (X_2)

4. There were 7 significantly factors affecting appropriate time spending of the third level, secondary grades 1 – 3 students at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University, Bangkok at .05 level ranking from the most affecter to the least affecter ; interpersonal relationship between students and their teachers (X_9) interpersonal relationship between students and their friends (X_{10}) guardian's support towards student's (X_7) interpersonal relationship between students and their guardian's (X_8) guardian's expectation towards student's (X_6) further orientation (X_3) and student's imitation in appropriate time spending. (X_{11}). These 7 factor could predict appropriate time spending about percentage of 63.40

5. The significantly predicted equations of appropriate time spending of the third level, secondary grades 1 – 3 students at the Demonstration School of Ramkhamhaeng University, Bangkok at .05 level were as follows:

5.1 In term of raw scores were:

$$Y = 2.527 + .240 X_9 + .120 X_{10} + .127 X_7 + .131 X_8 + .084 X_6 + .061 X_3 + .048 X_{11}$$

5.2 In term of standard scores were:

$$Z = .425 X_9 + .190 X_{10} + .188 X_7 + .208 X_8 + .118 X_6 + .083 X_3 + .069 X_{11}$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ของ กิตติพงษ์ พัทธพงศ์พรณ ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรීทอง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรීทอง)

คณะกรรมการสอบ

.....

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรීทอง)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. องอาจ นัยพัฒน์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์เวหนี่ กรีทอง อาจารย์
ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา
จุลรัตน์ กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่กรุณาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวคิด
ข้อเสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พรหมธิดา แสนคำเครือ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน
ที่กรุณาให้ความรู้ อบรมสั่งสอน และให้กำลังใจผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่อนุญาตให้เก็บ
ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณ อาจารย์พันธุ์ทิพย์ พัชรพงศ์พรธร ที่ให้ความสะดวกและ
ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลทำวิจัย

ขอขอบใจนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ให้ความร่วมมือ
ในการตอบแบบสอบถามในงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ พี่ๆ นิสิตปริญญาโทภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกคน
ที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

ท้ายสุดนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อโรจน์เพชร และคุณแม่ธนาวรรณ พัชรพงศ์พรธร
เป็นอย่างสูง ผู้ให้ความรัก ความห่วงใยและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

กิตติพงษ์ พัชรพงศ์พรธร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	8
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาที่เหมาะสม.....	10
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาที่เหมาะสม.....	10
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาที่เหมาะสม.....	12
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม.....	14
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม.....	14
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม.....	15
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร..	33
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	36
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	36
	เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้า.....	37
	วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	38
	การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	54
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	65
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	65
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	65
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	65
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
อภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า.....	69
ข้อเสนอแนะ.....	81
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก.....	92
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	135

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ.....	36
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร.....	60
3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการใช้เวลาที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร....	61
4 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร...	62
5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร.....	63
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	118
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	119
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง	120
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียน ของผู้ปกครอง.....	121
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับผู้ปกครอง.....	122
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับครู.....	123
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับเพื่อน.....	124
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการ ใช้เวลาที่เหมาะสม.....	125
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม.....	126

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้คนในสังคมมีการแข่งขันกัน ไม่ว่าจะในด้านการศึกษา ด้านการงาน และด้านกิจกรรมอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ต้องใช้เวลาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ปัจจัยหลายอย่างคอยแบ่งเวลาของเราให้สิ้นเปลืองไปอย่างไร้ค่า ถ้าเราไม่รู้จักระมัดระวังและควบคุมตัวเราให้ดีก็จะทำให้เราสูญเสียเวลากับเรื่องบางเรื่องหรือปัจจัยบางปัจจัยมากเกินไป เราควรใช้เวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีคุณค่าอย่างที่สุดและเราจะต้องประทับใจตัวเองด้วยความไม่ประมาท คอยเตือนใจตัวเองว่า เวลาอยู่อย่างผ่านไปไม่มีวันที่จะย้อนคืนกลับมา ดังที่ อัญชลี โดฟิงพงส์ (2552: 5) กล่าวว่า ในยามเศรษฐกิจกำลังตกต่ำเช่นทุกวันนี้ ใครๆต่างพูดถึงการประหยัด ไม่ว่าจะประหยัดน้ำ ไฟ น้ำมัน เครื่องอุปโภคบริโภค และอื่นๆอีกมากมาย มีเพียงสิ่งเดียวที่พวกเขา (หลายคน) ยังใช้จ่ายอย่างไม่ยั้งคิด และบางครั้งปล่อยให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ เพราะคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ได้มาฟรีๆไม่ต้องเสียเงินซื้อ สิ่งนั้นคือเวลานั่นเอง “เวลา” เป็นสิ่งที่มีค่า หากผ่านไปก็ไม่สามารถเรียกกลับคืนมา และถ้าหมดลงเมื่อใด ก็ไม่สามารถต่อให้เนิ่นนานออกไปได้อีก

เวลาเป็นทรัพยากรที่สำคัญ มนุษย์ทุกคนต่างมีเวลาเท่ากัน แต่การใช้เวลาของคนเราต่างหากที่เป็นสิ่งทำให้เกิดความแตกต่าง และคนที่สามารถใช้เวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้นจะต้องรู้จักบริหารจัดการกับเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน การปล่อยให้เวลาเสียไปเปล่าๆเท่ากับเป็นการปล่อยให้ชีวิตเสียไปเปล่าๆแต่การเป็นนายเหนือเวลาก็เปรียบเสมือนเราเป็นนายของชีวิต ดังที่ ปราชญา กล้าผจญ (2543: 51) กล่าวว่า การปล่อยให้เวลาให้ล่วงเลยไปโดยสูญเปล่าหรือไม่เกิดประโยชน์อะไรนั้น เป็นสิ่งที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง ดังนั้น พึงใช้เวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดจำเขี่ยนั้นให้คุ้มค่าที่สุดเสมอ

วงการศึกษาตระหนักถึงคุณค่าในการใช้เวลา เพราะเวลาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการศึกษา การเรียนต้องใช้เวลาในการฝึกฝนความรู้ การรวบรวมองค์ความรู้ และการนำความรู้ต่างๆที่ได้ศึกษามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญกับผู้เรียนมาก เราจะต้องรู้จักควบคุมเวลาที่มีอยู่ให้คุ้มค่าที่สุดและใช้เวลาให้เป็นประโยชน์มากที่สุดไปกับการศึกษา เราจะต้องปลูกฝังให้เด็กได้รู้จักการแบ่งเวลาให้ถูกต้องเหมาะสม ดังที่ ดวงเดือน พิศาลบุตร (2515: 189) กล่าวว่า ถ้านักเรียนใช้เวลาว่างไม่ถูกต้อง จะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมขึ้น การใช้เวลาเป็นหรือไม่เป็นนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญที่มีส่วนให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากหรือน้อย ช้าหรือเร็ว

ต่างกันเป็นหน้าที่ของผู้ปกครอง ครูผู้สอน จะต้องช่วยสร้างนิสัยที่ดีให้นักเรียน รู้จักแบ่งเวลาในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น ฉะนั้นจำเป็นต้องมีการปลูกฝังการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

จากการที่ผู้วิจัยเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ได้มีโอกาสพูดคุยกับอาจารย์และรุ่นน้อง พบว่า นักเรียนมักจะมีปัญหาในการแบ่งเวลาในการเรียน และการทำกิจกรรม ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้น กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ สอบถามนักเรียนดังรายละเอียดต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ขณะนี้ท่านคิดว่าท่านมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง” ผลการสำรวจพบปัญหาเรียงลำดับจากปัญหาที่พบมากที่สุดไปน้อยที่สุด ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ปัญหาพบมากที่สุดคือ ปัญหาการเรียน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.66 ได้แก่ เรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน การบ้านเยอะ และส่งงานไม่ตรงตามเวลา ปัญหาด้านส่วนตัว จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ได้แก่ การปรับตัวเรื่องการเงิน และการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน และปัญหาการทำงาน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ได้แก่ เพื่อนไม่ช่วยทำงานกลุ่ม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปัญหาพบมากที่สุดคือ ปัญหาการเรียน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ได้แก่ เรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน การบ้านเยอะ และส่งงานไม่ตรงตามเวลา ปัญหาด้านส่วนตัว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ได้แก่ การปรับตัวเรื่องการเงิน และการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปัญหาพบมากที่สุดคือ ปัญหาการเรียน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ได้แก่ เรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน การบ้านเยอะ และส่งงานไม่ตรงตามเวลา ปัญหาด้านส่วนตัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ได้แก่ การปรับตัวเรื่องการเงิน และการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “ปัญหาในข้อที่ 1 ท่านคิดว่าเกิดจากสาเหตุใด” ผลสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาด้านการเรียน มีสาเหตุมาจาก ไม่ตั้งใจเรียน คุยกับเพื่อน ในเวลาเรียน และต้องซ่อมกีฬาตอนเย็น ปัญหาด้านส่วนตัวมีสาเหตุมาจาก ใช้เงินมากกว่ากำหนด และเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ปัญหาด้านการทำงาน มีสาเหตุมาจาก มีเพื่อนสนิทอยู่ในกลุ่มจึงไม่ช่วยทำงานกลุ่ม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาด้านการเรียน มีสาเหตุมาจาก บทเรียนยาก และการบ้านวิชาอื่นมาก ปัญหาด้านส่วนตัวมีสาเหตุมาจาก ใช้เงินมากกว่ากำหนด และโรงเรียนอยู่ไกล ต้องตื่นเช้า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหาด้านการเรียน มีสาเหตุมาจาก ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย การบ้านวิชาอื่นมาก และเรียนหนัก ปัญหาด้านส่วนตัวมีสาเหตุมาจาก ใช้เงินมากกว่ากำหนด และความเห็นไม่ตรงกัน

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้นพบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร น่าจะมีปัญหาการใช้เวลาไม่เหมาะสม เพราะว่าถ้านักเรียนมีการแบ่งเวลาได้อย่างเหมาะสมแล้วปัญหาในการเรียน การทำงานกลุ่มหรือการทำกิจกรรมส่วนตัวก็จะไม่เกิดขึ้น ดังที่ สูดใจ น้ำพุต (2536: 14) กล่าวว่า ชีวิตจะประสบความสำเร็จหรือบรรลุผลสำเร็จได้ ต้องรู้จักใช้เวลาให้ถูกต้องและเลือกทำกิจกรรมที่เหมาะสม โรงเรียนควรจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ให้มากยิ่งขึ้นด้วย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ปกครอง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนที่จะส่งเสริมและสนับสนุนในการใช้เวลาของนักเรียนให้ถูกต้องและเหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1,351 คน เป็นนักเรียนชาย 687 คน และนักเรียนหญิง 664 คน ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 461 คน เป็นนักเรียนชาย 235 คน และนักเรียนหญิง 226 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 473 คน เป็นนักเรียนชาย 244 คน และนักเรียนหญิง 229 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 417 คน เป็นนักเรียนชาย 208 คน และนักเรียนหญิง 209 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2552 จำนวน 449 คน เป็นนักเรียนชาย 228 คน และนักเรียนหญิง 221 คน ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 153 คน เป็นนักเรียนชาย 78 คน และนักเรียนหญิง 75 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 157 คน เป็นนักเรียนชาย 81 คน และนักเรียนหญิง 76 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 139 คน เป็นนักเรียนชาย 69 คน และนักเรียนหญิง 70 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามาเน่ (Yamane, 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศ เป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรต้น แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว

- 1.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.1.2 ลักษณะมุ่งอนาคต
- 1.1.3 บุคลิกภาพ
- 1.1.4 สุขภาพจิต

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

- 1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- 1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
- 1.2.3 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

1.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

1.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

1.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

1.3.3 การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้เวลาที่เหมาะสม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การใช้เวลาที่เหมาะสม** หมายถึง การที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร สามารถแบ่งเวลาทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนในแต่ละวันสำหรับทำกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียน การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และกิจกรรมในเวลาว่าง ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการใช้ออกเป็นช่วงเวลาดังต่อไปนี้

1.1 การแบ่งเวลาที่บ้านและที่โรงเรียนสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียน

1.1.1 วันจันทร์ถึงวันศุกร์

1.1.2 วันเสาร์และวันอาทิตย์

1.2 การแบ่งเวลาที่บ้านและที่โรงเรียนสำหรับการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

1.2.1 วันจันทร์ถึงวันศุกร์

1.2.2 วันเสาร์และวันอาทิตย์

1.3 การแบ่งเวลาที่บ้านและที่โรงเรียนสำหรับกิจกรรมในเวลาว่าง

1.3.1 วันจันทร์ถึงวันศุกร์

1.3.2 วันเสาร์และวันอาทิตย์

2. **ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียน** หมายถึง สิ่งส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 **ปัจจัยด้านส่วนตัว** ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ และสุขภาพจิต ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียน

ของนักเรียนรายบุคคล วัดจากผลการเรียนโดยพิจารณาจากเกรดเฉลี่ย ในภาคเรียนที่ผ่านมา

2.1.2 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนแต่ละคน ในการเห็นความสำคัญของผลดี และผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อสามารถวางแผนควบคุมตัวเอง ไม่ให้ทำกิจกรรมบางอย่างที่จะส่งผลเสียต่อตนเองและผู้อื่น และปฏิบัติตนเพื่อนำไปสู่ผลดีตาม เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต

2.1.3 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคล ที่เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ซึ่งแสดงออกในรูปพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ซึ่งทำให้มีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป แบ่งออกเป็น 2 แบบได้แก่

2.1.3.1 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว เป็นลักษณะนิสัยของนักเรียนที่มีความสนใจในตนเอง เชื้อมั่นในความคิดของตนเองมาก คิดถึงตัวเองเป็นสำคัญ ไม่ชอบติดต่อกับสังคม ชอบอยู่คนเดียว มีอารมณ์มั่นคง ไม่ชอบเปลี่ยนแปลง และเก็บความรู้สึกเก่ง

2.1.3.2 บุคลิกภาพแสดงตัว เป็นลักษณะนิสัยของนักเรียนที่มีความสนใจสิ่งแวดล้อมตัวเอง มีความสุข ชอบสมาคมอยู่ในหมู่เพื่อนฝูง อารมณ์อ่อนไหว ชอบการเคลื่อนไหว เปิดเผยตรงไปตรงมา และชอบทำสิ่งต่างๆโดยไม่มีการวางแผนล่วงหน้า

2.1.4 สุขภาพจิต หมายถึง ความสมบูรณ์ของจิตใจของนักเรียนในการเผชิญต่อสภาพการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน โดยแสดงออกทางกาย ทางอารมณ์ และการปรับตัว ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยวัดจากแบบคัดกรองสุขภาพจิตไทย จี เอช คิว 60

(Thai GHQ 60: Thai General Health Questionnaire)

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของผู้ปกครอง หรือบิดามารดา รวมกันในแต่ละเดือน

2.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อความคิด ความรู้สึก เกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองที่อยากให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและการประกอบอาชีพ

2.2.3 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองหรือบิดามารดาให้การสนับสนุนส่งเสริมการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ผู้ปกครองสนับสนุนการเรียนพิเศษ

ของนักเรียน ผู้ปกครองแนะนำวิธีอ่านหนังสือให้นักเรียน ผู้ปกครองเอาใจใส่ในการทำกิจกรรมของนักเรียน และแนะนำการใช้เวลาที่เหมาะสมแก่นักเรียน

2.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.3.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความรัก ความเคารพ เชื่อฟัง ยอมรับกฎระเบียบของผู้ปกครอง สามารถขอคำแนะนำและคำปรึกษาในการปฏิบัติตนทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.2.3.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความห่วงใย เอาใจใส่ ให้กำลังใจ และสามารถให้คำปรึกษาและคำแนะนำทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวกับนักเรียน

2.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนกับครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การให้ความเคารพ เชื่อฟัง ตั้งใจเรียน ซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัย และสามารถปรึกษาปัญหาด้านการเรียนและด้านส่วนตัวทั้งในและนอกห้องเรียน

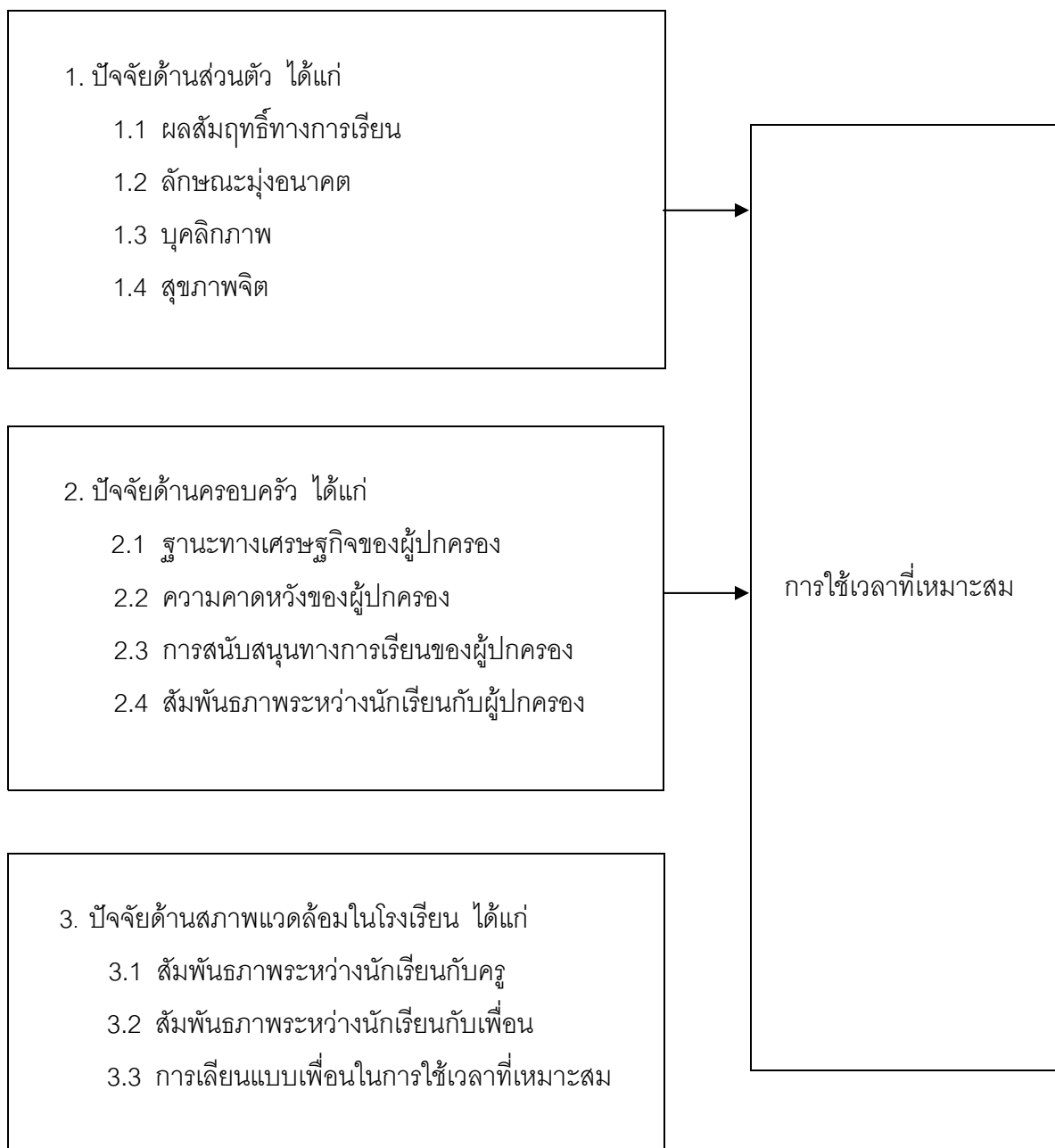
2.3.1.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน ให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวของนักเรียน

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันทั้งด้านการเรียนในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาค้ำจุนซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และการทำกิจกรรมร่วมกัน

2.3.3 การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนตามแบบอย่างเพื่อนในด้านการใช้เวลาที่เหมาะสม ได้แก่ ทบทวนบทเรียน เรียนพิเศษเหมือนเพื่อน และเล่นกีฬาเหมือนเพื่อน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า
ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ปัจจัยทั้ง 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ และสุขภาพจิต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการเรียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาที่เหมาะสม
    - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาที่เหมาะสม
    - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาที่เหมาะสม
  2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม
    - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม
    - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม
  3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
-
1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาที่เหมาะสม
    - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาที่เหมาะสม

1.1.1 ความหมายของเวลา

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของเวลาไว้ว่า ช่วงระยะเวลาที่ยาวนานที่มีอยู่หรือเป็นอยู่ โดยนิยามกำหนดขึ้นเป็นครู่ คราว วัน เดือน ปี เป็นต้น เช่น เวลาเป็นเงินเป็นทอง ขอเวลาสักครู่

แอดเลอร์ (นฤนุช สุนทรศิริ, 2544: 6; อ้างอิงจาก Adler, 1955) ได้ให้ความหมายของเวลาว่า เป็นการยากที่จะหาคำตอบได้ว่าเวลาคืออะไร เพราะเวลาเป็นลักษณะที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ คนเรามีชีวิตอยู่ใน แม่น้ำแห่งเวลา เวลาไหลผ่านไปเหมือนกระแสน้ำ คนเรามีสิ่งต่างๆที่จะทำหลายอย่าง แต่เรามีเวลาไม่พอที่จะทำให้สำเร็จได้ทุกอย่าง บางครั้งเราอยากใช้เวลาหยุดนิ่งแต่เวลาจะไม่หยุดนิ่งรอใครเลย เราสามารถที่จะทำสิ่งเหมือนๆอย่างเดียวกันได้ แต่เราไม่สามารถที่จะทำสิ่งที่เหมือนกันของเวลาได้ เวลาเคลื่อนที่ไปตลอดเวลาและเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันทั้งนั้น คือ จากอดีต เป็นปัจจุบันและอนาคต

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า เวลา หมายถึง ลักษณะที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ เวลาเปรียบเสมือนกระแสน้ำที่ไหลผ่านไปไม่สามารถย้อนคืนมาได้

1.1.2 ความสำคัญของเวลา

ขจรศักดิ์ หาญณรงค์ (วัชรินทร์ เอกธวัชกุล, 2552: 11; อ้างอิงจาก ขจรศักดิ์ หาญณรงค์, 2519) ได้สรุปลักษณะสำคัญของเวลาไว้ 9 ประการ ด้วยกันคือ

1. เวลาเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด ถ้าจะเปรียบเทียบกันระหว่างทรัพยากรการบริหารด้วยกันแล้ว เวลาถือว่าเป็นทรัพยากรที่จำกัดที่สุด จำกัดยิ่งกว่าคน เงิน หรือวัสดุสิ่งของ เพราะทรัพยากรเหล่านั้น เราอาจจะหามาเพิ่มเติมได้จากที่มีอยู่ ไม่ว่าจะโดยทางใดทางหนึ่ง แต่สำหรับเวลาแล้ว วันหนึ่งเรามีเวลาให้ใช้เวลาได้เพียง 24 ชั่วโมง

2. เวลาเป็นทรัพยากรอย่างเดียวกับที่ทุกคนมีอยู่เท่ากัน คุณลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งของเวลาคือ ทุกคนจะมีเวลาเท่ากัน ในทุกๆวันเท่าที่คนอื่นจะมีได้ ไม่ว่าคนนั้นจะร่ำรวยหรือยากจน จะเป็นคนฉลาดหรือคนโง่ แต่เขาทุกๆคนก็มีเวลาที่เท่ากัน ไม่มีใครมีเวลามากกว่าที่เรา มีสิ่งที่แตกต่างเกี่ยวกับเวลาคือใครจะใช้เวลาได้ดีกว่ากัน

3. เวลาเป็นทรัพยากรที่ไม่มีสิ่งอื่นใดทดแทน ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้วคงต้องยอมรับว่าไม่มีสิ่งใดในโลกที่จะมาทดแทนเวลาได้ เราอาจจะประหยัดเงินโดยไม่ใช้มันเลย หรือถ้ามีเงินไม่พอก็อาจเอาของหรือวัตถุอย่างอื่นได้ เอาเงินไปหาซื้อวัสดุสิ่งของได้ในบางกรณี ถ้าไม่มีเงินซื้อสิ่งของก็อาจใช้แรงงานทดแทนได้ จะเห็นได้ว่าบรรดาทรัพยากรอย่างอื่นนั้นอาจใช้แทนกันได้หมดทุกอย่าง แต่สำหรับเวลานั้นไม่มีอะไรเลยที่จะมาทดแทนได้ ไม่มีใครสามารถเอาเงินซื้อเวลาให้ได้มากกว่าที่เขามีอยู่ ไม่ว่าร่ำรวยแค่ไหน จะหาซื้อมาโดยราคาแพงแค่ไหน หรือในทางตรงกันข้ามแม้ว่าบางคนอยากจะทำเวลาที่จะไม่มีทางใดเลยที่จะทำให้เวลาที่เขามีอยู่น้อยกว่าเท่าที่มีอยู่

4. เวลาจะผ่านไปข้างหน้าตลอดเวลา จะผ่านไปเรื่อยๆและไม่มีการกลับมาอีก เราไม่อาจเก็บเวลามาใช้ได้อีกเมื่อผ่านพ้นไปแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นและผ่านพ้นไปกับกาลเวลาจะกลายเป็นอดีต ที่ไม่มีใครสามารถเรียกกลับมาได้อีก นอกจากนั้นการเคลื่อนที่ของเวลาจะเป็นไปในอัตราคงที่ สม่ำเสมอตลอดเวลา ไม่มีใครสามารถเร่งเวลาให้เร็วขึ้นหยุดเวลาให้อยู่กับที่ หรือเวลาเคลื่อนที่ให้ช้าลงกว่าที่เป็นจริงได้

5. การกระทำทุกอย่างต้องใช้ใช้เวลา ในการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเราอาจจะไม่ใช่ทรัพยากรอย่างอื่นได้ เช่น คน เงิน หรือวัสดุ แต่จะไม่มีทางเป็นไปได้เลย ที่จะเกิดการกระทำหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นโดยไม่ใช้เวลา แม้กระทั่งการนอนหรือการพักผ่อน ร่างกายก็จะต้องอาศัยเวลา จึงอาจกล่าวได้อย่างสมมุติฐานว่าทุกอย่างต้องใช้เวลา แม้การนั่งเฉยๆเวลาก็ยังผ่านไปเรื่อยๆ การใช้เวลา นั้นไม่มีข้อจำกัดหรือข้อกำหนดใด ขึ้นอยู่กับความพอใจของตนเองว่าจะใช้อย่างไร สิ่งที่เป็นข้อกำหนดอาจเป็นทางเลือกการกระทำเท่าที่จะมีให้เลือก แต่ไม่ใช่ตัวเวลาเอง

6. คนเรามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเวลาที่แตกต่างกันแม้ว่าอัตราการเคลื่อนไปเวลาจะอยู่ในลักษณะเดียวกันและจะเป็นเช่นนั้นไปเรื่อยๆไปก็ตาม ถ้าไม่ดูนาฬิกาคนเราก็มักคาดคะเนเกี่ยวกับเวลาที่แตกต่างกัน สำหรับคนที่อยู่ในฐานะลำบากอาจจะมีความรู้สึกว่านานาที่หนึ่งๆ

ช่างผ่านไปช้าเหลือเกิน แต่เราถามหนุ่มสาวที่เป็นคนรักกันและกำลังคุยกัน เขาทั้งสองจะรู้สึกว่าจะชั่วโมงหนึ่งช่างผ่านไปอย่างรวดเร็ว

7. เวลาที่มีค่ายิ่งกว่าเงินทอง หรือมีความสำคัญยิ่งกว่าเงิน เพราะเงินทองเมื่อสูญเสียไปแล้วสามารถหามาทดแทนใหม่ได้ แต่เวลาไม่สามารถหามาทดแทนได้

8. เวลาที่มีความเกี่ยวพันกับการเปลี่ยนแปลงเสมอ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แตกต่างกันย่อมจะเกิดผลที่แตกต่างกันเสมอ นั่นคือ เมื่ออดีต ปัจจุบัน และอนาคต การปรับตนให้สอดคล้องกับเวลาคือการปรับตัวตามเหตุการณ์จะทำให้เป็นคนทันสมัยไม่คร่ำครึ

9. เวลาสามารถวัดได้แน่นอนเป็นวินาที นาที ชั่วโมง เวลาจะเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง

อารีรัตน์ ชิวศรีรุ่งเรือง และ อนันตา นานา (2548: 156) ได้กล่าวถึงการใช้เวลาโดยสรุปว่า การมอบหมายระยะเวลาการปฏิบัติที่แน่นอนให้กับตัวเองในแต่ละวันหรือสัปดาห์กันเวลาไว้สำหรับบรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการในชีวิต เลือกช่วงเวลาที่แน่นอนและอย่าปล่อยให้สิ่งใดเข้ามาเป็นอุปสรรคในการทำงานต่างๆ คนที่ประสบความสำเร็จจำนวนมาก กำหนดเวลาที่แน่นอนในแต่ละวันเพื่อมุ่งมั่นกับเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า เวลาที่มีความสำคัญในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน เพราะว่าเวลาเป็นทรัพยากรที่สำคัญ เมื่อเวลาผ่านไปแล้วไม่สามารถย้อนคืนกลับมาได้ จึงต้องมีการกำหนดหรือวางแผนการใช้เวลาให้ดีและใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

1.1.3 ประเภทของการใช้เวลา

รัชนี ลาซโรจน์ (มายาวี สมบุญ 2535; อ้างอิงจาก รัชนี ลาซโรจน์. 2527) กล่าวว่ากาใช้เวลาของคนนั้นสามารถจำแนกออกเป็น 4 ทาง ได้แก่

1. เวลาที่ใช้ในการทำงาน คือเวลาที่ใช้ในการประกอบอาชีพ หากเป็นนักเรียนนักศึกษาก็คือ เวลาในการเรียนหนังสือ
2. เวลาที่ใช้ในการนอนหลับ
3. เวลาเพื่อทำกิจวัตรประจำวัน
4. เวลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาที่เหมาะสม

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮิคและเฮย์ (วัชรินทร์ เอกธวัชกุล; อ้างอิงจาก Hick; & Hays. 1931) ได้ทำการสำรวจเด็กระดับมัธยมศึกษาตอนปลายว่า เวลาที่เด็กอยู่บ้าน จะใช้เวลาไปในการฟังวิทยุ อ่านหนังสือ คำนคว้าเกี่ยวกับบทเรียน ส่วนเวลาที่ออกไปนอกบ้านมักจะไปหาเพื่อน ดูภาพยนตร์ และมีเด็กร้อยละ 11 ที่ใช้เวลาในการฟังวิทยุมากกว่า 3 ชั่วโมงต่อวัน เด็กร้อยละ 66 ฟังวิทยุวันละ 1-3 ชั่วโมง และมีเด็กร้อยละ 23 ที่ฟังวิทยุน้อยกว่า 1 ชั่วโมง รายการที่เด็กชอบมากที่สุดคือ เรื่อง ตลกขบขัน ละคร เพลง ดนตรี

เรย์มอร์ (Raymore. 1995: 702) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในช่วงเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาช่วงวัยรุ่น ในมหาวิทยาลัย จนถึงช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและการคงอยู่ของรูปแบบพฤติกรรมใช้เวลาว่างตามช่วงวัยดังกล่าว ได้แก่ เพื่อนสนิท และผู้ปกครอง รูปแบบการใช้เวลาว่างที่ทำการศึกษาได้แก่ ระดับของการมีส่วนร่วมในกิจกรรม กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย กิจกรรมบันเทิง กิจกรรมที่บ้าน และกิจกรรมใช้เวลาว่างที่เสี่ยงอันตราย นักเรียนเมื่ออยู่ในช่วงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างในเกณฑ์ต่ำและจะเปลี่ยนแปลงโดยเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างสูงขึ้นเมื่อเข้าเรียนในระดับวิทยาลัย และเปลี่ยนแปลงอีกครั้งเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้นกล่าวคือจะเข้าร่วมในกิจกรรมการใช้เวลาว่างน้อยลง

วัตสัน (Watson. 1997: 3251) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของทัศนคติและแรงจูงใจ ของการใช้เวลาว่างที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการการออกกำลังกายของนักศึกษา ในวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างวันละ 2-3 ชั่วโมง ในการดูโทรทัศน์หรือทำกิจกรรมที่ไม่มีการเคลื่อนไหวซึ่งเขาสรุปไว้ว่านักศึกษามีเวลาว่าง แต่ไม่ใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการการออกกำลังกายขาดทัศนคติที่ดี ขาดแรงจูงใจ ตลอดจนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการการออกกำลังกายเพื่อนันทนาการ

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

กนกอร จุสนิท (2549: 84) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักศึกษาศูนย์บริการนอกรโรงเรียน อำเภอธัญบุรี

จังหวัดปทุมธานี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ นิสัยทางการเรียน ความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยี ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว สัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับอาจารย์และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

มายาวี สมบุญ (กันยา สุพรรณกุล 2551: 12; อ้างอิงจาก มายาวี สมบุญ: 2535) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เวลาเรียนของนักเรียนตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับ การศึกษาผู้ปกครองและการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการใช้เวลาของนักเรียน ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียนและลำดับการเกิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพของ ครอบครัวไม่มีผลทำการการใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกัน

กันยา สุพรรณกุล (2551: 73) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ในครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการเลียนแบบอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การใช้เวลาที่เหมาะสมส่งผลถึงการประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน เพราะนักเรียนรู้จักวางแผน และแบ่งเวลา ในแต่ละช่วงเวลาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อัจฉรา สุขารมณีย์ และอรพินท์ ชูชม (2530: 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อน และช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน

หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Test) จะพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียนเนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายๆ ด้าน จึงย่อมดีกว่าการแสดงควมล้มเหลวหรือความสำเร็จทางการเรียน จากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไปเพียงครั้งเดียว

อดิเทพ ศรีสุอารักษ์ (วัชรินทร์ เอกธวัชกุล, 2552: 18; อ้างอิงจาก อดิเทพ ศรีสุอารักษ์, 2545) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้วิชานั้นๆ แล้วจึงทราบว่ามีความหมายเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆประกอบกัน

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากความรู้ความสามารถที่เกิดจากการเรียน โดยพิจารณาจากคะแนนสอบและส่วนอื่นๆประกอบกัน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บราบารา (Barbara, 1992: Abstract) ได้ทำการศึกษาความเข้มงวดของพ่อแม่ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอารมณ์ของเด็กวัยรุ่น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมของการอบรมเลี้ยงดู ระดับชั้นเรียน ต่างมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กในระดับมัธยมศึกษาที่มีอารมณ์ยุ่งเหยิงอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนครอบครัวและสถานะสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวนั้นไม่มีนัยสำคัญที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

คอยโว (กนกกานต์ ภูประเสริฐ, 2552: 38; อ้างอิงจาก Koivo, 1983) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก (สัมพรณี เสดสุวรรณ, 2549: 40; อ้างอิงจาก สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก, 2526) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มี

อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ส่วนสูง น้ำหนัก การเรียนชั้นอนุบาล ผลการเรียนที่ผ่านมา สถิติการมาเรียน การมีหนังสือแบบเรียน และทัศนคติต่อเพื่อนในห้องเรียน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ยุทธกร ถามา (2546: 89) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ความสนใจและความมีวินัย ในตนเองทางการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน โดยใช้ชุด การเรียน เรียนด้วยตนเอง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องสมการและการแก้สมการ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงที่เรียนด้วยชุดการเรียนด้วย ตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ความสามารถและทัศนคติของนักเรียนมี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้านักเรียนมีทัศนคติในการเรียนที่ดี ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนก็จะสูง

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

กนกวรรณ อุ๋นใจ (2535: 37) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึง เป็นการมองสู่อนาคตของบุคคลโดยผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกล และตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม แนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมาย ที่ต้องการในอนาคตรู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดได้รอได้และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อ ประสบความสำเร็จในชีวิต

จักรวาล ภูวพันธ์ (2537: 38) ให้ความหมายลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า เป็นลักษณะของการมองอนาคตของบุคคล ซึ่งผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตนั้นจะเป็นผู้ที่สามารถตัดสินใจ เลือกกระทำได้อย่างเหมาะสม มีความเพียรพยายามและอดได้รอได้ เพื่อความสำเร็จในอนาคต

มิเชล (อาคม ระดมสุข. 2547: 27; อ้างอิงจาก Michel. 1974) ลักษณะมุ่ง อนาคตเป็นความสามารถในการคาดเดาการณ์ไกล และเล็งเห็นความสำคัญของผลดีผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดี หรือมากกว่าผลที่จะได้รับในปัจจุบัน จึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติต่อจากนั้นจะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคตซึ่งการดำเนินการปฏิบัติตามแผนนี้เป็นระยะเวลาสั้นกว่า จะบรรลุผลหรือจะต้องทำเป็นจำนวนหลายครั้ง เป็นการควบคุมตนเองให้ละเว้นการกระทำบางอย่าง ในเวลาหนึ่ง จนกระทั่งได้ผลตามต้องการ

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคาดเดาการณ์ไกล ในการตัดสินใจวางแผนปฏิบัติตนเองอย่างเหมาะสม เพื่อให้เห็นผลดีผลเสีย และความสำเร็จในอนาคต

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เนอร์มี (สุวรี ปิ่นเจริญ, 2549: 23; อ้างอิงจาก Nurmi, 1987) ได้ศึกษาถึง ลักษณะมุ่งอนาคตของวัยรุ่น การวางแผนชีวิตและการถ่ายทอดทางสังคมในการพูดคุยในครอบครัว โดยได้ทราบผลมาจากการตอบแบบสอบถามของแม่บ้านจำนวน 138 คน พบว่า เด็กวัยรุ่นมุ่งหวังในอาชีพในอนาคต การศึกษา และการมีครอบครัวและในด้านการคิดเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นจริง ของวัยรุ่นนั้นได้สะท้อนกลับสู่โครงสร้างการพัฒนาการของเขาในเรื่องการวางแผนชีวิตและพบว่า การวางแผนที่กว้างๆของมารดาสามารถบรรยายได้ถึงลักษณะการตั้งจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอย่างมี เหตุผลของวัยรุ่นได้

พูเล่และคูนี (จุฑามาศ ชื่นจิตร, 2550: 14; อ้างอิงจาก Poole & cooney, 1987) ได้ศึกษาการมองอนาคตของวัยรุ่นชาวออสเตรเลียจำนวน 440 คน ชาวสิงคโปร์จำนวน 162 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-15 ปี ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นส่วนมากจะมองอนาคตด้านการงาน การศึกษา และด้านครอบครัว และวัยรุ่นที่ระดับชั้นทางสังคมสูงจะสนใจในการศึกษาและ การท่องเที่ยวมากกว่า แต่มีความสนใจด้านการงานน้อย เมื่อเทียบกับวัยรุ่นที่มีระดับชั้นทางสังคมต่ำ

2.4.2 งานวิจัยในประเทศ

มาลี วิทยาภรณ์ (2540: 70-75) ได้ศึกษาผลของการฝึกการมุ่งอนาคต แก่เด็กในสถานสงเคราะห์บ้านบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน 126 คน มีอายุระหว่าง 9-18 ปี ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกมุ่งอนาคต มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก และในกลุ่มที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงขึ้นไปพบว่าคุณสมบัติวัยรุ่นตอนกลางมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่ากลุ่ม วัยเด็กตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จักรวาล ภูวนันท์ (วัชรินทร์ เอกธวัชกุล, 2552: 34; อ้างอิงจาก จักรวาล ภูวนันท์, 2537) ได้ศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนสถาน สงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร จำนวน 24 คน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มและการสอบ แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมกลุ่มการสอนตามปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กแต่ละคนมีผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก โดยเกิดจากการเรียนรู้หรือการฝึกฝน โดยอาศัยพื้นฐานของความคิดเพื่อการวางแผนในอนาคต

2.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

ศรีธรรม ธนภูมิ (2535: 14) ให้ความหมายไว้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกซ้ำๆ เพื่อตอบสนองและปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม และสังเกตได้จากความสามารถ ความสนใจ ลักษณะเด่น ค่านิยม ทัศนคติ ภาพพจน์ที่เกี่ยวกับตน และความประพฤติ

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2536: 5) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ คุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลแสดงออก โดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเส้นคงวาพอสมควร

ฉวี วิชญเนตินัย (2537: 3) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่าเป็นผลรวมของลักษณะทางร่างกายพฤติกรรมที่แสดงออกและพฤติกรรมภายในบุคคลที่รวมกันเข้าอย่างมีระบบระเบียบ ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลได้มาโดยกำเนิดหรือได้มาจากประสบการณ์ อันมีผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกัน บุคลิกภาพจึงเป็นคุณลักษณะเฉพาะตัวและเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของแต่ละบุคคล

จุง (Hall. & Lindzey. 1975: 89-91; อ้างอิงจาก Jung. 1971) ให้ความเห็นว่า บุคลิกภาพแบ่งได้เป็น 2 มิติ (Dimension) คือ มิติที่มักแยกตัวเอง เมื่อเกิดความกดดันทางอารมณ์ หรือที่เรียกว่า การเก็บตัว (Introversion) และมิติที่ชอบเข้าสังคม และชอบมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เรียกว่า การแสดงออก (Extroversion) นอกจากนี้ จุง (Jung. 19: 68) ก็ได้พยายามแยกแยะรายละเอียดของบุคลิกภาพแสดงตัว และเก็บตัว เพื่อจะได้มองเห็นภาพชัดเจนดังต่อไปนี้

บุคลิกภาพแสดงตัว (Extroversion) บุคคลที่มีลักษณะเด่นดังนี้	บุคลิกภาพเก็บตัว (Introversion) บุคคลที่มีลักษณะเด่นดังนี้
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความเชื่ออยู่บนรากฐานของความ จริงข้อมูลที่ได้นั้นต้องยุติธรรม 2. มีอุปนิสัยที่อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตาม ความเหมาะสม 3. พร้อมที่จะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ ใหม่ๆ อยู่เสมอ 4. ไม่เป็นผู้พะวงถึงตัวเองมากนัก 5. การปรับตัวมักเป็นในรูปการชดเชย 6. ถ้าจะเกิดวิปริตทางใจก็มักจะเป็น ประเภท Hysteria 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การตัดสินใจมักขึ้นอยู่กับตนเอง เป็นใหญ่ 2. มีมาตรฐานและกฎเกณฑ์แน่นอน ควบคุมอุปนิสัยของตน 3. ไม่มีการยืดหยุ่นอะลุ่มอล่วย 4. พะวงถึงตนเองมากเป็นพิเศษ 5. การปรับตัวมักจะเป็นในรูปแบบการ หลบหนี 6. ถ้าจะเกิดวิปริตทางใจก็มักจะเป็น ประเภท Anxiety

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง พฤติกรรมที่แต่ละบุคคลแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน เกิดขึ้นเป็นคุณลักษณะเฉพาะตัว แบ่งออกเป็นบุคลิกภาพแสดงตัว (Extroversion) และ บุคลิกภาพเก็บตัว (Introversion)

2.5.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (ปิยะดา คำแก้ว, 2550: 37; อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ 2530) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ ประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูง ต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องของร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน มือติดกัน เป็นต้น ซึ่งลักษณะทางกายภาพเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ ทั้งพัฒนาการทางกาย ทางจิต และบุคลิกภาพ คือบุคคลอื่นๆ รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางสังคมมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกาย

และจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของการพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตเด็กเป็นส่วนมาก

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพ ประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บานิสเตอร์ (Banister. 1972: 4327) ได้ทำการศึกษาโดยใช้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 247 คน และมีค่าระดับความถนัดทางคณิตศาสตร์สูงกว่าระดับกลาง ใช้แบบทดสอบ MMPI (The Minnesota Multiphasic Personality Inventory) แบ่งนักเรียนออกตามประเภทของบุคลิกภาพ เป็นพวกเก็บตัว แสดงตัว และปกติ แล้วแบ่งออกเป็น 6 กลุ่มย่อย โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว แสดงตัว และปกติ แล้วแบ่งออกเป็น 6 กลุ่มย่อย โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว แสดงตัว และปกติ อย่างละ 7 คน ให้นักเรียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยใช้วิธีการสอน 2 วิธี กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มแรก สอนด้วยวิธีบรรยายแล้วให้นักเรียนทำงานเป็นรายบุคคล สัปดาห์ละ 5 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างอีก 3 กลุ่ม สอนด้วยวิธีบรรยายเช่นเดียวกัน แต่ในตอนนี้นักเรียนทำงานนั้น มีวิธีการให้ทำงานเป็นกลุ่มย่อยๆช่วยกันแก้ปัญหาและค้นคว้า แล้ววัดผลในครั้งสุดท้าย ปรากฏว่า ผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละกลุ่มบุคลิกภาพ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ และผลการเรียนของนักเรียนจำแนกตามสภาพการทำงาน คือทำงานเป็นกลุ่มกับทำงานเป็นรายบุคคล ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ เช่นเดียวกัน แต่นักเรียนที่มีบุคลิกภาพประเภทแสดงตัว เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม ได้ผลการเรียนที่มีค่าสูงกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวที่ทำงานเป็นรายบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่สำหรับนักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว ผลการเรียนในสภาพการเรียนเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ฮอลเวิร์ท (ปิยะดา ดำแก้ว. 2550: 41; อ้างอิงจาก Hallworth. 1964)

ศึกษาลักษณะของเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในเขตอุตสาหกรรมตอนกลางของประเทศอังกฤษโดยให้ครูประเมินลักษณะของเด็กชายและเด็กหญิงอายุ 14 ปี ตามรายการบุคลิกภาพ 14 อย่าง การศึกษาครั้งนี้พบว่า ลักษณะพฤติกรรมที่เด็กแสดงตัวมีเป็นอันดับหนึ่ง คือ มีคนรู้จักมาก อันดับสอง คือ ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆได้ง่าย อันดับสาม คือ เข้ากับคนได้ทุกประเภท

อันดับสี่ คือ ถ้ามีโอกาสจะเป็นผู้นำที่ดี อันดับห้า คือ ชอบการปฏิบัติและทดลอง อันดับหก คือ มักจะไต่ถามเพื่อนเมื่อมีความสงสัย

2.6.2 งานวิจัยในประเทศ

ธงชัย ชิวปรีชา (พระมหาสุพจน์ สมเพชร (วชิรสม). 2547: 30; อ้างอิงจาก ธงชัย ชิวปรีชา. 2513) ได้ศึกษาการคิดของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรการศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 ในวิทยาลัยครูเพชรบุรี จำนวน 205 คน พบว่าบุคลิกภาพแบบเก็บตัว – แสดงตัว ไม่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อุไร สิงโต (สุวี ปิ่นเจริญ. 2549: 27-28; อ้างอิงจาก อุไร สิงโต. 2521) ได้ศึกษาบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิง อายุระหว่าง 15-17 ปี ซึ่งกำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง จำนวน 160 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันกับนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว แต่นักเรียนชายที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพแสดงตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัว มีผลทำให้นักเรียนมีลักษณะที่ต่างกันทั้งทางด้านกรเรียนและการใช้ชีวิตประจำวัน รวมถึงการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสม

2.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า สุขภาพจิต หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะปรับตัว ให้มีความสุขอยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี มีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นและดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วย ความสมดุลอย่างสุขสบาย สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงนี้ โดยไม่มีข้อขัดแย้งภายในใจ

วิทยากร เชียงกูล (2546: 118) กล่าวว่า สุขภาพจิต หมายถึง การมีจิตใจที่มีสุขภาพจิตดี ซึ่งไม่ได้หมายถึง ความสามารถทางปัญญาเท่านั้น แต่ยังหมายถึง ความสามารถที่จะจัดการกับปัญหาในชีวิตประจำวัน ความสามารถที่จะเข้ากับผู้อื่นและสร้างสัมพันธ์ที่ยั่งยืน

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า สุขภาพจิต หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.7.1 ลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตดี

นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์ (2542: 141) กล่าวว่า บุคคลที่จัดว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีนั้นเขาจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง ไม่ว่าจะพูด เขาจะคิด หรือทำอะไรก็จะมีเหตุผล และเป็นไปได้เสมอไม่เพ้อฝัน
2. เขาจะต้องได้รับความสำเร็จในชีวิตตามสมควร เช่น ชีวิตส่วนตัว ชีวิตครอบครัว ชีวิตการงาน หรือการมีเพศสัมพันธ์ เขาจะมีความสุขกับการงานและกิจกรรมทางสังคม สามารถคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นๆ ได้ เขาจะมีความรักให้กับผู้อื่นและปรารถนาที่จะได้รับความรักจากเพื่อนมนุษย์ ความรักที่ว่าเป็นนี้อาจได้จากการแต่งงาน มีครอบครัวที่มีความสุข หรืออาจมีความผูกพันรักใคร่ลึกซึ้งกับบุคคลที่มีความสนิทสนม นั่นก็คือ สามารถให้และรับความรักจากเพื่อนมนุษย์ได้
3. เมื่อมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นในชีวิต เขาจะต้องจัดการแก้ไขสถานการณ์เหล่านั้นได้อย่างสุขุมรอบคอบ สามารถควบคุมอารมณ์และจิตใจได้ดี เขาจะแก้ไขความผิดหวัง ความกังวลใจและความกดดันต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างไม่เห็นแก่ตัวและด้วยความมั่นใจในตัวเองว่า เขาจะไม่ตื่นตระหนกกังวลใจและโศกเศร้าจนเกินขอบเขต
4. ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีนั้นไม่ว่าจะทำอะไรเขาจะต้องไม่ทำในสิ่งที่จะทำให้ทำลายตนเองหรือทำลายผู้อื่น การกระทำต้องอยู่ในเหตุผลและรับผิดชอบด้วยจิตที่มั่นคง
5. คนที่มีสุขภาพจิตดีจะมีจุดหมายชีวิตที่ดี เขาจะตั้งเป้าหมายในชีวิตและกระทำทุกอย่างเพื่อบรรลุเป้าหมายในชีวิตของเขาตามความปรารถนาโดยถูกต้องตามทำนองคลองธรรมอยู่ในเกณฑ์ของสังคม

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แคนท์เวลล์ และเบเคอร์ (Cantwell and Baker. 1984: 503-507) ทำการวิจัยเรื่อง บิดา มารดาที่เจ็บป่วยทางจิตกับความผิดปกติทางจิตของเด็กๆ ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงสูงในครอบครัว พบว่า บิดาหรือมารดาในครอบครัวที่คนใดคนหนึ่งเป็นโรคจิตก็จะเป็นเหตุให้บุตร

ในครอบครัวเป็นโรคจิตได้ และองค์ประกอบทางด้านจิต เช่น ความกดดันจากสภาพแวดล้อมจะทำให้เป็นโรคจิตได้ ซึ่งโรคนี้ไม่ได้เกิดจากพันธุกรรมอย่างเดียว แต่เกิดจากสิ่งแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดู การปรับตัวในสังคม เป็นต้น

เทอร์แมน และฮัมฟรีย์ (Tyerman and Humphrey. 1984: 1901)

ได้ศึกษาปัญหาสุขภาพจิตของวัยรุ่นในช่วงอายุ 12 – 16 ปี ที่มาใช้บริการด้านสุขภาพจิต จำนวน 24 คน โดยเปรียบเทียบกับวัยรุ่นในช่วงวัยเดียวกันซึ่งไม่มีปัญหาสุขภาพจิต โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับสุขภาพทั่วไป เหตุการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน การได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่มีปัญหาสุขภาพจิตได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัวน้อยกว่าต้องเผชิญกับความเครียดในชีวิตประจำวันสูงกว่าวัยรุ่นปกติ

2.8.2 งานวิจัยในประเทศ

ณัฐชนิซ พงษ์สุวรรณ (2547: 53–62) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมุ่งหวังในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุนนารี จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่าสุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางลบกับความมุ่งหวังในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุนนารี จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีจะตั้งเป้าหมายหรือตั้งความหวังในชีวิตได้ดี

จิราภรณ์ เอมเอี่ยม (สิริมา บุญศิริ. 2548: 60; อ้างอิงจาก จิราภรณ์ เอมเอี่ยม. 2536) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมกับสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการปรับตัวและสุขภาพจิตในระดับปกติ และพบว่าการปรับตัวทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาพจิต

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สุขภาพจิตมีความสัมพันธ์กับการเรียนและการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียน นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีสามารถตั้งเป้าหมายหรือตั้งความหวังในชีวิตได้ดี และมีการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม

2.9 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ประดิพันธ์ อุปรมัย (ปิยะดา คำแก้ว 2550: 45 อ้างอิงจาก ประดิพันธ์ อุปรมัย 2532) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีภาระหน้าที่โดยตรงต่อการหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว เป็นต้องให้เวลากับครอบครัว ไม่ได้รับการตอบสนองของความต้องการอย่างเพียงพอ ขาดโอกาสที่จะแสวงหาความบันเทิงเพื่อผ่อนคลาย

ความเครียด อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง หัวหน้าครอบครัวมีภาระกิจต้องทำงานมาก และมีเงินมากพอที่จะจ้างผู้เฒ่ามาดูแลเด็กแทนตน ทำให้การอบรมเลี้ยงดูเป็นไปตามอารมณ์และลักษณะนิสัยของผู้เฒ่ามากกว่าจะคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก นอกจากนี้บิดา มารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจำนวนไม่น้อยที่เลี้ยงลูกแบบตามใจทุกอย่าง และปกป้องลูกมากเกินไปทำให้เด็กขาดความเข้าใจในสิ่งที่ควรและไม่ควรเอาแต่ใจตนเอง

ธัญญา คงอยู่ (2547: 22) กล่าวว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้รวมทั้งหมดของครอบครัวที่บุคคลในครอบครัวสามารถหารายรับเข้ามาในครอบครัวได้ รายได้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตในด้านการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคล เป็นตัวบ่งชี้ถึงสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้ถือว่าเป็นแหล่งประโยชน์ของบุคคลที่เอื้ออำนวยให้พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการดำเนินชีวิต ผู้ที่มีรายได้สูงย่อมมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการแสวงหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่ำย่อมไม่ค่อยมีเวลาเอาใจใส่ต่อตนเองมากนัก เพราะจะมุ่งความสนใจไปในการหาเลี้ยงชีพเพื่อความอยู่รอดของตนมากกว่า

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ เด็กจะมีลักษณะขาดการควบคุมตนเอง ปรับตัวได้ไม่ดี ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลางจะตระหนักถึงคุณค่าของการศึกษาและมีทักษะการเรียนรู้ที่ดี

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

2.10.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

การริสัน และคนอื่นๆ (ปิยะดา ดำแก้ว. 2550: 46; อ้างอิงจาก Garrison; & Others. 1964) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบอันมีผลต่อการเรียนของนักเรียน พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนมาก เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำย่อมขาดประสบการณ์ต่างๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดปัญหาอันเป็นอุปสรรคต่อการเรียน

แคพแลน (วัชรินทร์ เอกธวัชกุล. 2552: 36; อ้างอิงจาก Kaplan. 1975) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นตัวกำหนดการใช้เวลาของสมาชิกในครอบครัวนั้นๆ

2.10.2 งานวิจัยในประเทศ

จินตนา อินทรไทย (อรธอนลันท์ เพชรทองคำ. 2551: 35; อ้างอิงจาก จินตนา อินทรไทย. 2525) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมแตกต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่สุด ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลาง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่สุด

สไตล นียมจันทร์ (วัชรินทร์ เอกธวัชกุล. 2552: 36; อ้างอิงจาก สไตล นียมจันทร์. 2541) พบว่า เด็กที่ประสบปัญหาส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการดำรงชีวิต ขาดประสบการณ์ต่างๆ ที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดปัญหาอุปสรรคต่างๆ มากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ส่งผลต่อพฤติกรรม ความคิดและประสบการณ์ของนักเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองต่างกันย่อมส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน

2.11 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

อัชรา สุซารมณ (2542: 1) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูก มักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่ง

พรรณี ชูทัย เจนจิต (2538: 597-605) กล่าวว่า เด็กที่เข้าโรงเรียนด้วยความหวังว่าจะต้องเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ มีความสุข มักจะเป็นผู้อาสางาน มีความรับผิดชอบ ซึ่งความคาดหวังของเขาสอดคล้องกับความรู้สึกนึกคิดที่ดีที่มีต่อตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและสังคม

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ช่วยเป็นแรงกระตุ้นทำให้นักเรียนมีความพยายามที่จะตั้งใจเรียนเพื่อทำให้ประสบความสำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง

2.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.12.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ดูเซค (Dusek. 1980: 110) ศึกษาพบว่า บิดามารดาที่คาดหวังในตัวลูก ได้อย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของลูก จะเป็นการกระตุ้นให้ลูกใช้ความพยายามมากขึ้น

ในการทำตามที่เป็นตามารดาคาดหวัง และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1995: 15–33) ได้ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดูโดยจะทำให้ปลูกปลูกความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

2.12.2 งานวิจัยในประเทศ

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 116–117) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

อรรณอลันท์ เพชรทองคำ (2551: 73) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาส์นเอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับความคาดหวังของผู้ปกครองมากทำให้มีการวางแผนการใช้เวลาว่างเหมาะสม

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองส่งผลต่อพฤติกรรม ความคิดและทัศนคติของนักเรียน มีผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียน

2.13 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

ธีระ ชัยยุทธบรรยง (อรรณอลันท์ เพชรทองคำ 2551: 21 อ้างอิงจาก ธีระ ชัยยุทธบรรยง 2526) ได้กล่าวถึงบทบาทของพ่อแม่ผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. พ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องให้ความรัก ความเอาใจใส่ สนใจ ในการเรียน และเข้าใจนักเรียนอย่างเพียงพอ
2. พ่อแม่ ผู้ปกครองควรเลือกรายการในการดูโทรทัศน์ และภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับนักเรียน และแบ่งเวลาดูโทรทัศน์ให้เป็นสัดส่วน
3. หาโอกาสพานักเรียนไปพักผ่อน และให้มีโอกาสพบเห็นสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ซึ่งนอกจากเป็นการพักผ่อนแล้ว ยังเป็นการไปทัศนศึกษาอีกด้วย
4. พ่อแม่ ผู้ปกครองควรจัดหาหนังสือที่มีประโยชน์เหมาะสมสำหรับวัยของนักเรียนให้นักเรียนได้อ่าน

ประกายทิพย์ พิชัย (2539: 7-8) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง ด้านการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรในด้านการเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ด้านการเรียนของบุตร ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางการเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้น ไว้ว่างใจในการทำกิจกรรมของบุตรกับเพื่อน ให้ความสำคัญแนะนำเกี่ยวกับการเรียน การให้กำลังใจ ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อกระตุ้นให้บุตรประสบความสำเร็จทางการเรียน ให้ความรักห่วงใย ใกล้ชิดต่อบุตร และความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในด้านการเรียนของบุตรโดยบิดามารดาหรือผู้ปกครองพยายามส่งเสริมสนับสนุน ความหวังในมาตรฐานการเรียนแก่บุตร เพื่อต้องการให้ บุตรประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมุ่งหวังจัดไว้

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ผู้ปกครองมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการเรียน ของนักเรียนทั้งที่อยู่ที่บ้านและที่โรงเรียน เอาใจใส่นักเรียน จัดสภาพแวดล้อมที่บ้านให้เหมาะแก่การเรียน รู้ จัดหาวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนและการใช้เวลาว่างที่เหมาะสม

2.14 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

2.14.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เมเยอร์ริแบงค์ (Marjoribank. 1972: 103-109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุ 11 ขวบ จำนวน 185 คน โดยใช้แบบทดสอบ และแบบสอบถามพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองส่งเสริมการเล่าเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

2.14.2 งานวิจัยในประเทศ

ชุตินัน ศรีแก้ว (2545: 78) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
(อรรถนอลันท์ เพชรทองคำ. 2551: 32; อ้างอิงจาก กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาแห่งชาติ. 2520) ได้วิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ในครอบครัวที่มีบิดามารดาเห็นความสำคัญของการศึกษา เด็กจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เพราะบิดามารดาสนับสนุนการเรียนของเด็ก โดยให้กำลังใจ เอาใจใส่ในการทำการบ้าน และการหาความรู้ของเด็ก ส่วนครอบครัวที่มีพ่อแม่ไม่เอาใจใส่หรือไม่ให้การสนับสนุน เด็กจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ย่อมส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน สนับสนุนการใช้เวลาที่เหมาะสมของผู้เรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

2.15 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

กุหลาบ รัตนสังฆธรรม และคนอื่นๆ (2543: 13-15) ได้สรุปแนวคิดของสัมพันธภาพในครอบครัวไว้ว่า ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีจะต้องมีพฤติกรรมที่แสดงออกความรัก และผูกพันในลักษณะต่อไปนี้

1. ต้องเอาใจใส่ดูแลและเอื้ออาทรต่อกัน หมายถึง การดูแลสุขภาพของกันและกัน อาหารการกิน การเล่าเรียนของบุตร ความทุกข์และความสุข ที่ต้องระบาย เป็นต้น
2. ต้องรู้จักคนที่เรารัก สำหรับบุตร บิดา มารดา ก็ต้องเข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับบุตร อุปนิสัยบุตร จุดเด่นจุดด้อยเป็นอย่างไร
3. ต้องเคารพซึ่งกันและกัน หมายถึง การเคารพที่มาจากใจ ซึ่งพฤติกรรมแสดงออกหลายอย่าง เช่น การเกรงใจกัน การฟังกัน การเคารพความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เป็นต้น
4. ต้องมีความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับความผิด หรือความชอบ
5. ต้องมีความไว้วางใจกันและกัน ควรมีต่อทั้งกายและทางใจ
6. ต้องให้กำลังใจกันและกัน อาจเป็นคำพูดหรือท่าทางที่ให้การสนับสนุน
7. ต้องให้อภัยกันและกัน ถ้ามีความรักอยู่ก็อภัยให้กัน ยกโทษให้กัน
8. ต้องรู้จักสื่อสารในครอบครัว ควรใช้กริยาวาจา ระหว่างบิดา มารดา กับบุตร
9. ต้องใช้เวลาด้วยกันอย่างมีคุณค่า และมีคุณภาพ มีกิจกรรมร่วมกัน ช่วยกันแก้ปัญหาต่างๆที่มี
10. ต้องมีการปรับตัวตามภาวะเปลี่ยนแปลง

11. ต้องรู้ภาระหน้าที่ในครอบครัว และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การอยู่ร่วมกันทุกคนต้องมีบทบาทหน้าที่ที่ทั้งต่อตนเองและต่อสมาชิกในครอบครัว

12. มีความใกล้ชิดทางสัมผัส การสัมผัสเช่น การโอบกอดกันบ้างเป็นการแสดงความรักความอบอุ่นตามธรรมชาติของคน

อัญมณี สมิตัว (2544: 28) กล่าวว่า สัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว เป็นความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะป็นระหว่าง พ่อ แม่ ลูก หรือผู้ปกครอง ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจกัน รักใคร่ผูกพันกัน มีเวลาให้แกกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน ตลอดจนทั้งการอบรมสั่งสอนขัดเกลาลูกหลานให้เรียนรู้สิ่งต่างๆ และประพฤติตนเป็นคนดี

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ได้แก่ การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ด้วยความรักความเอาใจใส่ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และทำกิจกรรมร่วมกัน มีส่วนทำให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่เหมาะสม

2.16 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.16.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เนลสัน (ปิยะดา คำแก้ว, 2550: 44; อ้างอิงจาก Nelson, 1985) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในครอบครัว บรรยากาศในห้องเรียน และอัตมโนทัศน์ ความพึงพอใจ และความสำเเร็จของเด็กเกรด 7 และ 9 จำนวน 196 คน พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างอัตมโนทัศน์กับระดับของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่และลูก และความพึงพอใจในครอบครัว อัตมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศในห้องเรียนและบรรยากาศในครอบครัว นักเรียนที่ได้คะแนนอัตมโนทัศน์สูงจะอยู่ในครอบครัวที่มีบรรยากาศในลักษณะที่มีการสนับสนุนและเสริมสร้างสูง และบรรยากาศในห้องเรียนในลักษณะสนับสนุนและเสริมสร้างความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ด้านการเรียนในระดับสูง

คลาร์ค-เลมเปอร์ เลมเปอร์ และโฮ (Clark-Lemper, Lemper and Ho, 1991: 3301-3302) ได้ศึกษาสัมพันธภาพของวัยรุ่นตอนต้น ตอนกลาง และตอนปลาย ที่มีกับพ่อแม่ โดยศึกษาสัมพันธภาพใน 9 ด้าน ได้แก่ ความศรัทธาเลื่อมใส ความรักความเมตตา มิตรภาพ ความขัดแย้ง การช่วยเหลือ ความใกล้ชิดอย่างลึกซึ้ง การบำรุงทะนุถนอม ความสัมพันธ์อย่างเชื่อใจกัน และความพึงพอใจในสัมพันธภาพ จากกลุ่มตัวอย่างเด็กวัยรุ่นอายุระหว่าง 11-19 ปี จำนวน 1,100 คน ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นตอนต้น (11-13 ปี) ให้คะแนนของสัมพันธภาพสูงกว่าวัยรุ่นตอนกลาง (14-16 ปี) และวัยรุ่นตอนปลาย (17-19 ปี)

2.16.2 งานวิจัยในประเทศ

สมทรง สุวรรณเลิศ (2541: 7-9) ศึกษาปัญหาการเรียนของนักเรียนที่เรียนไม่ดีหรือเรียนต่ำกว่าความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ยและในเด็กที่ฉลาดมากแต่เรียนไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากมีปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว พ่อแม่ไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็กวิตกกังวล ไม่มีความสุข หรือบางทีพ่อแม่ไม่เข้าใจและไม่สนใจเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนไม่มีประโยชน์และขาดกำลังใจในการเรียน

นิพนธ์ คันธเสนี (อมรรัตน์ หอมชื่น. 2548: 26; อ้างอิงจาก นิพนธ์ คันธเสนี. 2528) ศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัว พบว่า ครอบครัวที่ขาดมนุษย์สัมพันธ์โดยเฉพาะระหว่างพ่อกับแม่ มีผลร้ายต่อจิตใจเด็กหรือลูกๆมากที่สุด ลูกจะขาดความรักจากพ่อแม่ ถ้าพ่อแม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน เพราะมีแต่ความทุกข์ ไม่มีความรัก ความอบอุ่นที่จะแบ่งปันให้ลูก แต่ถ้าพ่อแม่รักกันดี มีความผาสุก เด็กก็จะมีความรักอย่างเปี่ยมล้นสำหรับลูกด้วย ลูกที่เติบโตมาจากครอบครัวที่แตกแยกในความสัมพันธ์ย่อมจะมีบุคลิกภาพและสุขภาพจิตที่เป็นปัญหาในตนเองและกับผู้อื่น

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองนั้นมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองแตกต่างกัน พฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันด้วย

2.17 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ชมนุช บุญสิทธิ์ (2541: 24) ได้สรุปการปฏิบัติตนของวัยรุ่นกับเพื่อน สัมพันธภาพอันดีไว้ดังนี้ แสดงกริยายิ้มแย้ม แจ่มใส แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น ตั้งใจฟังผู้อื่น แสดงกริยารับฟังข้อคิดเห็น ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจับผิดผู้อื่น มีความเกรงใจต่อบุคคลอื่น รู้จักระงับอารมณ์ วางตัวอย่างเหมาะสม ไม่โอ้อวด รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลและจดจำข้อมูลเล็กๆน้อยๆของเพื่อนไว้เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ

ปราณี พรรณวิเชียร (กนกกานต์ ภูประเสริฐ 2552: 36 อ้างอิงจาก ปราณี พรรณวิเชียร 2544) ได้กล่าวว่า การที่จะทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติตนกับเพื่อนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันควรปฏิบัติดังนี้

1. แสดงกริยายิ้มแย้มแจ่มใส เพราะรอยยิ้มเป็นการแสดงออกซึ่งความรักที่มีความหมายมากที่สุดแต่ลงทุนน้อยที่สุด
2. แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข

3. ตั้งใจฟังบุคคลอื่นพูด หากท่านกำลังทำงาน เมื่อมีบุคคลอื่นมาสนทนา
4. แสดงกิริยาจับฟังข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของบุคคลอื่น
5. ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจ้องจับผิดบุคคลอื่น จะทำให้เกิดความหวาดระแวง ซึ่งกันและกัน หากบุคคลอื่นทำอะไรก็ให้มองในแง่ดีไว้ก่อน อย่าคอยจ้องแต่จะนินทา

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ทำให้เป็นคนที่มีมองโลกในแง่ดี รู้จักการปฏิบัติตัวกับเพื่อนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีผลต่อการดำเนินชีวิตในสังคมและในโรงเรียน รวมถึงความตั้งใจในการเรียนและการทำกิจกรรม

2.18 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.18.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดอคอสเตอร์ (Decoster. 1971: 5789-A) ศึกษาความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

2.18.2 งานวิจัยในประเทศ

สมบัติ วัจนะสาริกุล (พระมหาสุพจน์ สมเพชร (วชิรสม). 2547: 49; อ้างอิงจาก สมบัติ วัจนะสาริกา. 2525) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมและสถาบันการศึกษาเอกชน ทางด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาใช้เวลาว่างไม่ถูกต้องอาจเป็นเพราะอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนชักจูงไปในแนวทางที่ไม่ถูกต้องและไม่เกิดประโยชน์แก่นักศึกษา

สุขุมภรณ์ เอี่ยมสำอางค์ (2551: 107) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่ส่งผลกระทบต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความรับผิดชอบต่อการศึกษาล่าเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออก การที่นักเรียนและเพื่อนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ย่อมมีผลต่อการเรียนที่ดีและการใช้เวลาไปในทางที่เหมาะสม

2.19 เอกสารการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม

สุชา จันทน์เอม (วัชรินทร์ เอกธวัชกุล. 2552: 27; อ้างอิงจาก สุชา จันทน์เอม. 2542) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนไว้ว่า วัยรุ่นพยายามที่จะหาเพื่อนที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกัน มีรสนิยมเหมือนกัน เพื่อจะได้เอาไว้คบหาสมาคมพูดคุยสร้างสรรค์กัน กลุ่มของเด็กวัยรุ่นมีอิทธิพลอย่างมากต่อความประพฤติ การแต่งกาย กิริยาท่าทางมีการพยายามเลียนแบบกัน เพื่อให้เกิดสัญลักษณ์กลุ่มขึ้น แม้ว่าการกระทำบางอย่างนั้น จะทำไปเพื่อความโก้และเพื่อให้เกิดเป็นจุดสนใจขึ้น แม้จะขัดต่อสายตาผู้ใหญ่ก็ตาม

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (วัชรินทร์ เอกธวัชกุล. 2552: 27; อ้างอิงจาก พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2544) กล่าวว่า การเลียนแบบ เป็นการนำเอาแบบอย่างของบุคคลอื่นมาเป็นของตน เพื่อที่ตนเองจะได้เป็นที่ยอมรับของสังคม การเลียนแบบจะช่วยให้เกิดความอบอุ่นใจ และมีความมั่นใจมากขึ้น เช่น บุคคลที่ชอบแต่งตัว ไว้ทรงผมตามอย่างดารานักแสดง

อุทัย ดุลยเกษม (2545: 50-52) ได้กล่าวถึงการเลียนแบบโดยสรุปได้ว่าการเลียนแบบเป็นเรื่องปกติในสังคมมนุษย์ การเลียนแบบมีหลากหลาย เช่น การเลียนแบบในการพูด การเลียนแบบการแต่งกาย แม้บางคนก็เลียนแบบการดำเนินชีวิตของคนที่คุณชอบ การเลียนแบบเป็นการเรียนรู้วิธีหนึ่งของมนุษย์ มนุษย์เราเรียนรู้หลายๆเรื่องในชีวิตผ่านการเลียนแบบคนอื่น โดยไม่จำเป็นต้องให้มีคนสอน เด็กเรียนรู้หลายอย่างจากการเลียนแบบผู้ใหญ่หรือคนรอบข้าง ในกรณีที่เด็กเลียนแบบ เด็กจะต้องมีความชอบหรือมีขั้นตอนในสิ่งที่ตัวเขาเลียนแบบ และเราจะทำอย่างไรให้เกิดการเลียนแบบในสิ่งที่เป็นประโยชน์มิใช่การเลียนแบบที่ก่อให้เกิดโทษ จะทำให้เด็กรู้จักเลียนแบบโดยผ่านการคิด การไตร่ตรองได้อย่างไร

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า การเลียนแบบเกิดจากการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ ของบุคคลใกล้เคียงหรือบุคคลที่เราชื่นชอบ และผลจากการเลียนแบบทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบหรือสามารถแสดงพฤติกรรมใหม่ได้

2.20 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม

2.20.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

อีเกิล ริชแมน และโคเกิล (Egel, Richman; & Koegel. 1981) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ต้นแบบที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน และอยู่ในวัยเดียวกับผู้ที่ประสงค์เลียนแบบ โดยศึกษานักเรียนจำนวน 4 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 2 คน อายุระหว่าง 5 ขวบถึง 7 ขวบ 9 เดือน กำลังอยู่ชั้นเรียนที่ต้องให้हारซ่อมเสริมเป็นพิเศษทั้ง 4 คน เป็นนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่เรียกว่า

ออกทัศนคติ โดยใช้วิธีทดลองคือ วิธีหลายเส้นฐานข้ามบุคคล ผลการทดลองพบว่า การใช้ตัวแบบที่มี อยู่ในวัยเดียวกัน เพศเดียวกัน อายุใกล้เคียงกันและเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกันกับผู้รับการทดลอง ตลอดทั้งการเสริมแรงแก่ตัวแบบจะทำให้ประสิทธิภาพการเลียนแบบนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และแม้ ในช่วงที่นำตัวแบบออกไป พฤติกรรมการตอบสนองที่พึงประสงค์ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป

คummings (พัตซา ไตอินทร์. 2551: 44; อ้างอิงจาก Cummings.1988)

ได้ทำการศึกษา สาเหตุของการเกิดค่านิยม ผลการศึกษาพบว่า เพื่อนและสังคมของวัยรุ่นเป็นสาเหตุ ของการเกิดค่านิยมทั้งส่วนตัววัยรุ่นและค่านิยมของสังคม

2.20.2 งานวิจัยในประเทศ

กิจวัฒน์ ธนวิศาล (พัตซา ไตอินทร์. 2551: 44; อ้างอิงจาก

กิจวัฒน์ ธนวิศาล. 2547) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาเลือกเรียนภาษาจีนกลางของผู้เรียนในสถาบัน วิทยาลัยแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่เลือก เรียนในหลักสูตรสนทนาเร่งรัด บางคนมีการเลือกเรียนภาษาจีนกลางน้อย เพราะผู้เรียนยังไม่ได้ ประกอบอาชีพ และโดยชีวิตประจำวันไม่ได้ใช้ภาษาจีนกลางจึงเลือกเรียนตามกลุ่มเพื่อน หรือ ผู้ปกครอง

นิลุบล เจริญพีช (วัชรินทร์ เอกธวัชกุล. 2552: 41; อ้างอิงจาก

นิลุบล เจริญพีช. 2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนแบบการแต่งกายของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเขตเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าความวิตกกังวลต่อ การได้รับการยอมรับ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการยอมรับ สังสอนของผู้ปกครองกับการเรียนแบบการแต่งกายมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การเลียนแบบเพื่อน ส่งผลกระทบต่อการเรียนและ การแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียน รวมถึงการใช้เวลาในการเรียนและทำกิจกรรมต่างๆ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

3.1 ประวัติโรงเรียน

ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พุทธศักราช 2514 กำหนดให้ มีคณะศึกษาศาสตร์ และได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้จัดตั้งโรงเรียนสาธิตฯ ขึ้น เพื่อเป็นสถานที่ปฏิบัติการทางด้านศึกษาศาสตร์ และเป็นที่พักอบรมทางวิชาการแก่เยาวชน โดยสภา มหาวิทยาลัยได้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้น โดยมี

รศ.ดร.อภิรมย์ ณ นคร รักษาการคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ในขณะนั้นเป็นประธาน แต่เนื่องจากการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนและสิ่งจำเป็นอื่น ๆ ไม่สามารถทำได้ทันในปี 2515 ประกอบกับที่ตั้งมหาวิทยาลัยยังไม่แน่นอน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงเริ่มรับนักเรียนได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2516 เป็นต้นมา โดยเปิดสอนในลักษณะสหศึกษา

3.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
2. มีความซื่อสัตย์สุจริตและกตัญญู
3. มีความเกรงใจต่อผู้อื่น เมตตากรุณา โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละเพื่อส่วนรวม และรู้จักสามัคคี
4. มีความประหยัด
5. ปฏิบัติตามกรอบประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม และไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด และของมีนเมา

3.3 เป้าหมาย

1. นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดีจากการฝึกปฏิบัติงานกับสภาพจริง และสามารถนำไปเป็นแบบอย่าง และแนวทางในการพัฒนาเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถ เพื่อประกอบอาชีพต่อไป
2. มีผลงานการศึกษาค้นคว้าทดลอง และวิจัย เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอน การบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเผยแพร่เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป
3. เพื่อให้ผู้เรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายสามารถสอบแข่งขัน เข้าศึกษาต่อในสถาบันอื่น ๆ ได้
4. เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงความสามารถในการประกอบสัมมาอาชีพ
5. ผู้เรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นเยาวชนและพลเมืองที่ดีมีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ

3.4 วิสัยทัศน์

ศึกษาค้นคว้า ทดลอง และวิจัย เพื่อนำไปสู่การเป็นต้นแบบและผู้นำด้านการเรียนการสอน และการจัดการศึกษาให้กับเยาวชน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และผู้เรียนให้ทันสมัย และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคและเทคโนโลยีและสารสนเทศ

3.5 ปรัชญา

การศึกษาคือการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

3.6 ปณิธาน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นผู้นำด้านการจัดการเรียนการสอน และ

บริหารจัดการด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

3.7 พันธกิจ

1. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในการควบคุมดูแลนิเทศ และประเมินผลการปฏิบัติการฝึกสอนและฝึกงานของนักศึกษา
2. ศึกษาค้นคว้า ทดลอง และวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และการบริหารจัดการระดับมัธยมศึกษา ให้เป็นตัวอย่างการจัดการศึกษาแก่สถานศึกษาทั่วไป
3. มุ่งผลิตและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามคุณสมบัติของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความรู้คู่คุณธรรม เป็นคนที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ
4. สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความเป็นเลิศทั้งด้านวิชาการ กีฬา ศิลปะ ดนตรี และเทคโนโลยี
5. ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

คติพจน์	ความรู้คู่คุณธรรม
คำขวัญ	ลูกพ่อขุน วินัยดี มีปัญญา น่าใจนักกีฬา พัฒนาสังคม
ตราประจำโรงเรียน	ตราพ่อขุนรามคำแหงมหาราช
สีประจำโรงเรียน	น้ำเงิน – ทอง
ดอกไม้ประจำโรงเรียน	ดอกสุพรรณนิการ์ (ฝ้ายคำ)
ชื่อเพลงประจำโรงเรียน	มาร์ชสาธิตรามคำแหง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1,351 คน เป็นนักเรียนชาย 687 คน และนักเรียนหญิง 664 คน ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 461 คน เป็นนักเรียนชาย 235 คน และนักเรียนหญิง 226 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 473 คน เป็นนักเรียนชาย 244 คน และนักเรียนหญิง 229 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 417 คน เป็นนักเรียนชาย 208 คน และนักเรียนหญิง 209 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2552 จำนวน 449 คน เป็นนักเรียนชาย 228 คน และนักเรียนหญิง 221 คน ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 153 คน เป็นนักเรียนชาย 78 คน และนักเรียนหญิง 75 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 157 คน เป็นนักเรียนชาย 81 คน และนักเรียนหญิง 76 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 139 คน เป็นนักเรียนชาย 69 คน และนักเรียนหญิง 70 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามาเน่ (Yamane. 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศ เป็นชั้น (Strata) โดยมีการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากรออกเป็น 3 ระดับชั้น ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 461 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 473 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 417 คน
2. ผู้วิจัยจำแนกประชากรในแต่ละระดับชั้นเป็นเพศ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 461 คน เป็นนักเรียนชาย 235 คน และนักเรียนหญิง 226 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 473 คน เป็นนักเรียนชาย 244 คน และนักเรียนหญิง 229 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 417 คน เป็นนักเรียนชาย 208 คน และนักเรียนหญิง 209 คน
3. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามาเน่ (Yamane. 1967: 886-887) พบว่าต้องนำกลุ่มตัวอย่างจำนวน 449 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 3 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 153 คน เป็นนักเรียนชาย 78 คน และนักเรียนหญิง 75 คน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 157 คน เป็นนักเรียนชาย 81 คน และนักเรียนหญิง 76 คน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 139 คน เป็นนักเรียนชาย 69 คน และนักเรียนหญิง 70 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ

ระดับชั้น	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	235	78	226	75	461	153
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	244	81	229	76	473	157
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	208	69	209	70	417	139
รวม	687	228	664	221	1,351	449

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 11 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต (Thai GHQ 60)

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าคิดว่าแล้วว่าจะประกอบอาชีพ อะไรในอนาคต					
00	ข้าพเจ้าเรียนเพื่อให้ผ่านไปแต่ละวัน เท่านั้น					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัย
ครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง
นियามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของ พระมหาสุพจน์ สมเพชร (วชิรสถโม)
(2547: 107-108)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพโดยใช้แนวคิดจากข้อ 3.1 และ ข้อ 3.2
ลักษณะแบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย
และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	นักเรียนจะเข้าไปทักทายทันทีเมื่อพบ เจอเพื่อน					
00	นักเรียนชอบเก็บความรู้สึกไว้					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน

จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ สมจิตร อภิชนาพงศ์ (2523: 2) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 5.00	หมายถึง	มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.49	หมายถึง	มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต (Thai GHQ 60)

ของเดวิด โกลด์เบิร์ก และพอลวิลเลียม (David Goldberg & Paul William) แปลโดย นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคนอื่นๆ ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะใช้เครื่องมือคัดกรองปัญหาสุขภาพจิตฉบับ 4 ตัวเลือก

ตัวอย่างแบบคัดกรองสุขภาพจิต(Thai GHQ 60)

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมา เป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ( ) ที่ใกล้เคียงกับสุขภาพของนักเรียนในปัจจุบัน หรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาของนักเรียนที่เคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ข้อ 0 นักเรียนรู้สึกสบายและมีสุขภาพดี

( ) ดีกว่าปกติ ( ) เหมือนปกติ ( ) แย่กว่าปกติ ( ) แย่กว่าปกติมาก

ข้อ 00 นักเรียนรู้สึกเจ็บหรือปวดบริเวณศีรษะ

( ) ไม่เลย ( ) ไม่มากกว่าปกติ ( ) ค่อนข้างมากกว่าปกติ ( ) มากกว่าปกติมาก

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้ที่ตอบ 2 ข้อแรก	จะได้คะแนน 0 คะแนน
ผู้ที่ตอบ 2 ข้อหลัง	จะได้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคนอื่นๆ (2539) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

0 – 11 คะแนน	หมายถึง	สุขภาพจิตดี
12 คะแนน	หมายถึง	สุขภาพจิตบกพร่อง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองของ อรรถนอลันท์ เพชรทองคำ (2551: 91)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยใช้แนวคิดจากข้อ 5.1 และข้อ 5.2

ลักษณะแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนสูง กว่าผู้ปกครอง					
00	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าอ่าน หนังสือทุกครั้งที่มีเวลาว่าง					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

มาก	คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครอง
ปานกลาง	คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครอง
น้อย	คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนต่อไปนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองของ เสาวคนธ์ สาทา (2550: 88-89)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง โดยใช้แนวคิดจากข้อ 6.1 และ ข้อ 6.2

ลักษณะแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิด มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	การสนับสนุนด้านวัตถุ ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนซื้ออุปกรณ์การเรียนอย่างเพียงพอ					
00	การสนับสนุนด้านวาจา ผู้ปกครองช่วยแนะนำเมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนต่อไปนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองของ สุวีรี ปิ่นเจริญ (2549:123-124)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง โดยใช้แนวคิดจาก ข้อ 7.1 และ ข้อ 7.2

ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิด มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เมื่ออ่าน ข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริง ของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อ ผู้ปกครอง ข้าพเจ้าแสดงความเคารพผู้ปกครอง ก่อนไปและกลับจากโรงเรียน					
00	การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อ นักเรียน ผู้ปกครองมักพูดให้กำลังใจข้าพเจ้า เสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน

จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้		
จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนต่อไปนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูของ เสาวคนธ์ สาทา (2550: 92- 93)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู โดยใช้แนวคิดจากข้อ 8.1 และ ข้อ 8.2

ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู</u> นักเรียนให้ความเคารพครู					
00	<u>การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน</u> ครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับครู
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับครู
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับครู

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนต่อไปนี้

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของ เสาวคนธ์ สาทา (2550: 94)

9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยใช้แนวคิดจากข้อ 9.1 และ ข้อ 9.2

ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
000	นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในกลุ่มเพื่อน เมื่อนักเรียนมีปัญหา เพื่อนให้คำแนะนำได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

เพื่อนดี	คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
เพื่อนดีพอใช้	คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนต่อไปนี้

10.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

10.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสมของ วัชรินทร์ เอกธวัชกุล (2552: 117-118) และ อรรถนอลันท์ เพชรทองคำ (2551: 93)

10.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม โดยใช้แนวคิดจากข้อ 10.1 และ ข้อ 10.2

ลักษณะแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด   หมายถึง   ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง   หมายถึง   ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง   หมายถึง   ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย   หมายถึง   ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด   หมายถึง   ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนเลียนแบบเพื่อนที่มีพฤติกรรมตั้งใจเรียน					
00	นักเรียนมักทำตามเมื่อเห็นเพื่อนเล่นในเวลาเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสมน้อย

ตอนที่ 11 แบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนต่อไปนี้

11.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

11.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสมของ วิชรินทร์ เอกธวัชกุล (2552: 119-120) และ อรรถนอดินธ์ เพชรทองคำ (2551: 94)

11.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม โดยใช้แนวคิดจากข้อ 11.1

และข้อ 11.2

ลักษณะแบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ ทำเป็นประจำ ทำแทบทุกวัน ทำบ้าง ทำน้อยครั้ง ทำน้อยครั้งที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

ทำเป็นประจำ	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามทุกวัน
ทำแทบทุกวัน	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามแทบทุกวัน
ทำบ้าง	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามบ้างเป็นบางวัน
ทำน้อยครั้ง	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามน้อย
ทำน้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามนานๆครั้งหรือแทบไม่ทำเลย

ข้อ	ข้อความ	ทำเป็นประจำ	ทำแทบทุกวัน	ทำบ้าง	ทำน้อยครั้ง	ทำน้อยครั้งที่สุด
0	นักเรียนทำการบ้านเวลาอยู่ที่บ้านเสมอ					
00	นักเรียนมีเรียนพิเศษในช่วงเลิกเรียนหรือวันหยุด					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

ทำเป็นประจำ	ให้คะแนน	5 คะแนน
ทำแทบทุกวัน	ให้คะแนน	4 คะแนน

ทำบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
ทำน้อยครั้ง	ให้คะแนน	2 คะแนน
ทำน้อยครั้งที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

ทำเป็นประจำ	ให้คะแนน	1 คะแนน
ทำแทบทุกวัน	ให้คะแนน	2 คะแนน
ทำบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
ทำน้อยครั้ง	ให้คะแนน	4 คะแนน
ทำน้อยครั้งที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีการใช้เวลาที่เหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีการใช้เวลาที่เหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีการใช้เวลาที่เหมาะสมน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยจะดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และจุดมุ่งหมายแล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบหาความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปทดลองใช้
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามการวิจัย

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) แล้วนำมาใช้ในงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาต นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ ในการขอใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต (Thai GHQ 60)
2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาต ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลกลับคืน
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกความสมบูรณ์ คือตอบคำถามครบทุกข้อ แล้วนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียน กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
  - 1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)
  - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
  - 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการนำเสนอ ผู้วิจัยจึงได้เสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ
t	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบที
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
b_1	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
Y	แทน	การใช้เวลาที่เหมาะสม
X_1	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_2	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
X_3	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X_4	แทน	บุคลิกภาพ

X_5	แทน	สุขภาพจิต
X_6	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X_7	แทน	การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง
X_8	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X_9	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X_{10}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
X_{11}	แทน	การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	การแปลผล
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.84	0.49	ปานกลาง
ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	52995.99	28750.38	สูง
ลักษณะมุ่งอนาคต	3.69	0.38	มาก
บุคลิกภาพ	3.31	0.43	แบบแสดงตัว
คัดกรองสุขภาพจิต	0.05	0.10	ดี
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	3.56	0.39	ปานกลาง
การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง	3.60	0.41	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	3.38	0.44	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.57	0.49	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.37	0.44	ดีพอใช้
การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่ เหมาะสม	3.29	0.40	ปานกลาง
การใช้เวลาที่เหมาะสม	3.36	0.28	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองอยู่ในระดับสูง ลักษณะมุ่งอนาคต อยู่ในระดับมาก สุขภาพจิตอยู่ในระดับดี บุคลิกภาพเป็นแบบแสดงตัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับ ดีพอใช้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม และการใช้เวลาที่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	Y
X ₁	1.000	.002	.029	.113 [*]	.032	-.035	-.048	.125 ^{**}	-.072	.020	.054	-.033
X ₂		1.000	-.183 ^{**}	-.246 ^{**}	.278 ^{**}	-.219 ^{**}	-.208 ^{**}	-.206 ^{**}	-.145 ^{**}	-.228 ^{**}	-.054	-.002
X ₃			1.000	.085	-.306 ^{**}	.419 ^{**}	.560 ^{**}	.014	.500 ^{**}	-.075	.005	.461 ^{**}
X ₄				1.000	-.213 ^{**}	.340 ^{**}	.094 [*]	.736 ^{**}	-.143 ^{**}	.372 ^{**}	.490 ^{**}	.277 ^{**}
X ₅					1.000	-.297 ^{**}	-.325 ^{**}	-.168 ^{**}	-.246 ^{**}	-.174 ^{**}	-.106 [*]	-.123 ^{**}
X ₆						1.000	.649 ^{**}	.228 ^{**}	.426 ^{**}	.110 [*]	.260 ^{**}	.370 ^{**}
X ₇							1.000	.054	.633 ^{**}	-.053	.073	.573 ^{**}
X ₈								1.000	-.187 ^{**}	.359 ^{**}	.498 ^{**}	.352 ^{**}
X ₉									1.000	-.122 ^{**}	-.019	.699 ^{**}
X ₁₀										1.000	.164 ^{**}	.331 ^{**}
X ₁₁											1.000	.167 ^{**}
Y												1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกในการใช้เวลาที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_3) บุคลิกภาพ (X_4) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_6) การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{10}) และการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม (X_{11})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันทางลบในการใช้เวลาที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ สุขภาพจิต (X_5)
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนในการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) และรายได้ของผู้ปกครอง (X_2)

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	7	21.979	3.140	109.046*
Residual	441	12.698	.029	
total	448	34.677		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า การใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับปัจจัย 7 ปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงผลการวิเคราะห์รายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₉	.240	.023	.425	.699	.488	.487*
X ₉ , X ₁₀	.120	.020	.190	.741	.549	.547*
X ₉ , X ₁₀ , X ₇	.127	.031	.188	.762	.581	.578*
X ₉ , X ₁₀ , X ₇ , X ₈	.131	.023	.208	.787	.619	.615*
X ₉ , X ₁₀ , X ₇ , X ₈ , X ₆	.084	.029	.118	.791	.625	.621*
X ₉ , X ₁₀ , X ₇ , X ₈ , X ₆ , X ₃	.061	.026	.083	.794	.630	.625*
X ₉ , X ₁₀ , X ₇ , X ₈ , X ₆ , X ₃ , X ₁₁	.048	.024	.069	.796	.634	.628*
	a	=	2.527			
	R	=	.796			
	R ²	=	.634			
	SE _{est}	=	.123			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₉) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₀) การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X₇) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X₈) ความ

คาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_3) และการเปลี่ยนแปลงเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม (X_{11}) ตามลำดับ และปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ได้คิดเป็นร้อยละ 63.40 และนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์การวางแผนในการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 2.527 + .240 X_9 + .120 X_{10} + .127 X_7 + .131 X_8 + .084 X_6 + .061 X_3 + .048 X_{11}$$

สมการพยากรณ์การวางแผนในการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .425 X_9 + .190 X_{10} + .188 X_7 + .208 X_8 + .118 X_6 + .083 X_3 + .069 X_{11}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียน กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1,351 คน เป็นนักเรียนชาย 687 คน และนักเรียนหญิง 664 คน ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 461 คน เป็นนักเรียนชาย 235 คน และนักเรียนหญิง 226 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 473 คน เป็นนักเรียนชาย 244 คน และนักเรียนหญิง 229 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 417 คน เป็นนักเรียนชาย 208 คน และนักเรียนหญิง 209 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในวงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2552 จำนวน 449 คน เป็นนักเรียนชาย 228 คน และนักเรียนหญิง 221 คน ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 153 คน เป็นนักเรียนชาย 78 คน และนักเรียนหญิง 75 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 157 คน เป็นนักเรียนชาย 81 คน และนักเรียนหญิง 76 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 139 คน เป็นนักเรียนชาย 69 คน และนักเรียนหญิง 70 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามานะ (Yamane . 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศ เป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนวงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 11 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .860

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 26 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .778

ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต (Thai GHQ 60) โดยนายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคนอื่นๆ จำนวน 60 ข้อ 4 ตัวเลือก

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .796

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน

10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .760

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .876

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .844

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .800

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .763

ตอนที่ 11 แบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .870

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาต นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ ในการขอใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต (Thai GHQ 60)

2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาต ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลกลับคืนมาทุกฉบับ

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกความสมบูรณ์ คือตอบคำถามครบทุกข้อ แล้วนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_3) บุคลิกภาพ (X_4) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_6) การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{10}) และการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม (X_{11})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันทางลบในการใช้เวลาที่เหมาะสม ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ สุขภาพจิต (X_5)
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_2)
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{10}) การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_8) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_6) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_3) และการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม (X_{11}) ตามลำดับ และปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานครได้ คิดเป็นร้อยละ 63.40

5. สมการพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$Y = 2.527 + .240 X_9 + .120 X_{10} + .127 X_7 + .131 X_8 + .084 X_6 + .061 X_3 + .048 X_{11}$$

5.2 สมการพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .425 X_9 + .190 X_{10} + .188 X_7 + .208 X_8 + .118 X_6 + .083 X_3 + .069 X_{11}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8
ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_3) บุคลิกภาพ (X_4) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_6) การสนับสนุน
การเรียนของผู้ปกครอง (X_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_8) สัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับครู (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{10}) และการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลา
ที่เหมาะสม (X_{11}) อภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ
.01 แสดงว่า นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีการวางแผนในการใช้เวลาเหมาะสม ทั้งนี้เพราะ
นักเรียนมีความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นใน
อนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดี หรือมากกว่าผลที่จะได้รับในปัจจุบัน จึงดำเนินการ
วางแผนเพื่อปฏิบัติต่อจากนั้นจะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามที่วางแผนไว้ ดังที่ เรเนอร์
(Raynor, 1982: 71-116) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นการมองสู่อนาคตของบุคคล โดยผู้ที่มีลักษณะ
มุ่งอนาคตสูงก็อาจคาดได้ว่า เขาก็จะมีพลังผลักดันให้กระทำการกิจกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบันได้อย่างขยัน
ขันแข็งที่สุด ถ้าผลงานนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว และเป็นผู้ที่สามารถ

คาดการณ์ไกล และตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม วางแนวทางแก้ปัญหาและวางแผน ดำเนินการเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 93-94) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนได้ร้อยละ 62.90

ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคต จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

1.2 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extroversion) พร้อมทั้งจะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความเชื่ออยู่บนรากฐานของความเป็นจริง มีการตัดสินใจที่ชัดเจน มีการปรับตัวในรูปแบบการชดเชย เพราะฉะนั้นมีการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสมอยู่เสมอ เพื่อตอบสนองและปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และมีปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริวิทย์ สมคิด (2551: 86) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมคีรีพิทยา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมคีรีพิทยา จังหวัดนครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบการแสดงตัว (Extroversion) มีความรับผิดชอบในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะ ลักษณะของผู้มีบุคลิกภาพแบบการแสดงตัวนั้น มีลักษณะบุคลิกภาพแบบรีบร้อน ชอบแข่งขัน ชอบทำงานให้ได้มากในเวลาสั้น ๆ มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อประสบความสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว หนีไม่ได้กับงานที่ล่าช้า

ดังนั้น บุคลิกภาพ จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

1.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับความคาดหวังของผู้ปกครองมาก มีการใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนรับรู้ว่าคุณปกครองคาดหวังต่อตัวนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านต่าง ๆ ของ

นักเรียนและส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านนั้น ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจ มีความพยายามและอดทนในการพัฒนาตนเอง มีความรับผิดชอบ รู้จักวางแผนล่วงหน้าเพื่อป้องกันความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น และเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิตตามที่พ่อแม่ ผู้ปกครองคาดหวังไว้ นักเรียนจึงต้องมีการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสม ดังที่ อัจฉรา สุขารมณ (2542: 1) กล่าวว่า บิดามารดามักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดาจึงมุ่งไปที่การพัฒนาการทางด้านสติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลวรรณ วิทยารมณ (2543: 103-118) ทำการศึกษาความคาดหวังของบิดามารดา ต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมของนักเรียนที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษา ทั้งนี้เพราะเมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาแล้ว และนักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้ เพราะตรงกับความสามารถ และความสนใจ นักเรียนมีความรู้สึกพอใจกับความคาดหวัง และมีพฤติกรรมตอบสนองต่อความคาดหวังโดยสนใจเรียน ทำการบ้านสม่ำเสมอ

ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครอง จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

1.4 การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองมาก มีการวางแผนในแผนการใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะการที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนการเรียนเป็นอย่างดี จัดหาอุปกรณ์การเรียนมาให้ นักเรียนอย่างครบครัน ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนเพิ่มเติม ทำกิจกรรมที่ตนเองมีความสนใจคอยซักถามเกี่ยวกับการเรียนและคอยให้กำลังใจ ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าได้ได้รับความเอาใจใส่จากผู้ปกครองในด้านการเรียนเป็นอย่างดี จึงไม่ต้องทำให้ผู้ปกครองผิดหวัง ทำให้นักเรียนสนใจและเอาใจใส่ต่อการทำกิจกรรมในเวลาว่าง รู้จักการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสมมากขึ้น ดังที่ นิเทศก์ เจริญภักดิ์ (2543: 32) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็กโดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติและรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของเด็กก็ว่าได้ ถ้าจะพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งพ่อแม่มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อยโดยเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานตน เขาย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี พ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าใจจะให้ความสนใจเอาใจใส่ในการศึกษาของเด็ก ทั้งด้านทุนทรัพย์ กำลังใจ ด้านการเรียน ให้คำแนะนำใน

การเรียนรู้เด็กเป็นอย่างดี แต่ถ้าไม่ได้รับความสนใจเอาใจใส่ ย่อมมีผลในทางตรงกันข้าม คือ ไม่ประสบผลสำเร็จในด้านการเรียนได้

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริพร ดาวัน (2540: 96) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กล่าวคือ ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดา ให้ความสนใจเอาใจใส่พร้อมที่จะสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนจะเกิดความขยัน และให้ความสำคัญของการเรียนแต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเขาขาดความมานะพยายามในการเรียน

ดังนั้น การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครอง มีการใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัวนั้น ทำให้พ่อแม่มีการพูดคุยกับนักเรียน เกิดความรัก ความอบอุ่นมีการดูแลเอาใจใส่ ช่วยเหลือกัน มีกิจกรรมทำร่วมกันที่เป็นประโยชน์ คอยแนะแนวทางการใช้เวลาที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน ในเรื่องการเรียนรู้และเลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ ย่อมมีผลต่ออารมณ์ของเด็ก ดังที่ อัญมณี สมตัว (2544: 28) กล่าวว่า สัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว เป็นความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นระหว่าง พ่อ แม่ ลูก หรือผู้ปกครอง ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจกัน รักใคร่ผูกพันกัน มีเวลาให้แก่กัน ทำกิจกรรมร่วมกัน ตลอดจนทั้งการอบรมสั่งสอนขัดเกลาลูกหลานให้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และประพฤติตนเป็นคนดี

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทราสิริณีย์ เสวตไอยาราม (2549: 67-77) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพลูเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพลูเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครู มีการใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับครูจะต้องเป็นไปด้วยดี นักเรียนไว้วางใจครู และสามารถพูดกับครูได้อย่างเปิดเผย โดยไม่กลัวถูกลงโทษ มีบรรยากาศของห้องเรียนที่ดี จะต้องเอื้อต่อการเรียนและเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียนโดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนให้กำลังใจ นักเรียนแต่ละคนให้พัฒนาทั้งด้านความรู้และบุคลิกภาพ ดังที่ ศิริบุญธรรม สายโกสม (2546: 256) ได้กล่าวถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสัมพันธ์หรือความผูกพันระหว่างครูกับนักเรียนเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น ครูดีเพราะสามารถสร้างสัมพันธภาพในทางบวกกับนักเรียนได้

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวัฒน์ วันวิชัย (2543: 43) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสตรีอุปสรรคสวรรค์ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาวิจัยพบว่า บรรยากาศการสอนที่ดี ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ครูมีวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบต่อการเรียน

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี มีการใช้เวลาที่เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันและกัน รู้จักและเข้าใจตนเองยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รู้จักการให้และการรับ เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ ก็มีเพื่อนให้กำลังใจและให้คำปรึกษา

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขุมภรณ์ เอี่ยมสำอางค์ (2551: 107) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

1.8 การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสมมาก มีการวางแผนการในใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนทุกคนถือว่าการได้ยอมรับจากกลุ่มเป็นรางวัลที่มีค่าและสำคัญที่สุด นักเรียนจึงให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกันมาก ด้วยการเอาใจเพื่อนและประพฤติตามอย่างเพื่อน รวมทั้งรับเอาแนวความคิดทัศนคติตลอดจนแบบแผนของกลุ่มมาปฏิบัติ ทั้งทางด้านการเรียนและการวางแผนในการใช้เวลาที่เหมาะสม ดังที่ อุกฤษณ์ ดุลยเกษม (2540: 50-52) กล่าวว่า การเลียนแบบเป็นการเรียนรู้วิธีหนึ่งของมนุษย์ มนุษย์เราเรียนรู้หลาย ๆ เรื่องในชีวิตผ่านการเลียนแบบคนอื่นโดยไม่จำเป็นต้องมีใครสอน เด็กเรียนรู้หลายอย่างจากการเลียนแบบ ผู้ใหญ่หรือคนรอบข้าง ในกรณีที่เด็กเลียนแบบ เด็กจะต้องมีความชอบหรือมีฉันทะในสิ่งที่ตัวเขาเลียนแบบ และเราจะทำอย่างไรให้เกิดการเลียนแบบในสิ่งที่เป็นประโยชน์ มิใช่การเลียนแบบที่ก่อให้เกิดโทษ จะทำให้เด็กรู้จักเลียนแบบโดยผ่านการคิดการไตร่ตรอง

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กันยา สุพรรณกุล (2551: 73) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า การเลียนแบบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันทางลบกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี

1 ปัจจัย ได้แก่ สุขภาพจิต(X_5) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 สุขภาพจิตมีความสัมพันธ์กันทางลบกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีค่าคะแนนสุขภาพจิตน้อย (สุขภาพจิตดี) มีการใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีจะมีความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ รวมไปถึงความสามารถในการรับรู้ความคิดอารมณ์ของตนเอง สามารถปรับตัวในการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆได้อย่างมีความสุขตามสภาพความเป็นจริงของตนเอง เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าคุณมีความสุข ทำให้รู้จักวางแผนในการใช้เวลาทำกิจกรรมการเรียนและกิจกรรมในเวลาว่างได้อย่างเหมาะสม มากกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตบกพร่อง ดังที่ นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์ (2542: 141) กล่าวว่า บุคคลที่จัดว่าเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีนั้นเขาจะต้องมีลักษณะอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง ทำอะไรก็จะมีเหตุผล และเป็นไปได้เสมอไม่เพ้อฝัน ได้รับความสำเร็จในชีวิตตามสมควร เช่น ชีวิตส่วนตัว ชีวิตครอบครัว ชีวิตการทำงาน หรือการมีเพศสัมพันธ์ เขาจะมีความสุขกับการทำงานและกิจกรรมทางสังคม สามารถคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น ๆ ได้ เมื่อมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นใน

ชีวิต ต้องจัดการแก้ไขสถานการณ์เหล่านั้นได้อย่างสุขุมรอบคอบ สามารถควบคุมอารมณ์และจิตใจได้ดี และคน ที่มีสุขภาพจิตดีจะมีจุดหมายชีวิตที่ดี เขาจะตั้งเป้าหมายในชีวิตและกระทำทุกอย่างเพื่อบรรลุเป้าหมายในชีวิตของเขาตามความปรารถนาโดยถูกต้องตามทำนองคลองธรรมอยู่ในเกณฑ์ของสังคม

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัญชนิซ พงษ์สุวรรณ (2547: 53-62) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมุ่งหวังในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า สุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางลบกับความมุ่งหวังในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีจะตั้งเป้าหมายหรือตั้งความหวังในชีวิตได้ดี

ดังนั้น สุขภาพจิต จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_1) และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_2) อภิปรายผลได้ ดังนี้

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับใช้เวลาเหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการวางแผนในการใช้เวลาเหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นนักเรียนที่พร้อมและตั้งใจเรียนในการเรียนอยู่เป็นพื้นฐาน มีแรงจูงใจในความสำเร็จ ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนและสนใจในการเรียนมากขึ้นจากเดิมรู้สึกภูมิใจในผลการเรียนพร้อมกับต้องการรักษาระดับผลการเรียนที่ดีไว้ เมื่อผลการเรียนดีก็จะได้รับค่าชื่นชมจากคนรอบข้าง เช่น ผู้ปกครอง ครู เพื่อน เป็นต้น ซึ่งการประสบความสำเร็จด้านการเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง มีความรอบคอบในการทำกิจกรรมในเวลาว่างมากขึ้น เรียนรู้ที่จะวางแผนในการใช้เวลาให้เหมาะสมกับตนเอง ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการวางแผนในการใช้เวลาที่เหมาะสม

นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการวางแผนการใช้เวลาไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นนักเรียนที่มีสติปัญญาดี ตั้งใจเรียน มีความขยันหมั่นเพียรทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ เรียนได้ดีในหลายวิชา แต่ยังไม่รู้จักตนเอง ไม่รู้ว่าแท้จริงแล้วตนเองชอบทำกิจกรรมอะไร มีความถนัดในด้านใด จึงไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าอยากจะทำอะไรใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมอะไรหรือนักเรียนบางคนผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดกรอบในการใช้เวลาว่าง ซึ่งนักเรียนสามารถ

ทำในสิ่งที่ผู้ปกครองกำหนดได้ดี ไม่รู้สึกอึดอัดและกดดัน แต่ทำให้ไม่รู้จักความสามารถที่แท้จริงของตนเอง ไม่สนใจที่จะวางแผนในการทำกิจกรรมได้เหมาะสมกับตนเอง

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริวิทย์ สมคิด (2551: 92) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมคีรีพิทยา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมคีรีพิทยา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงไม่มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

3.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองต่างกัน มีการใช้เวลาที่เหมาะสมใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ได้ขึ้นอยู่กับการวางแผนการใช้เวลาของนักเรียนเพียงอย่างเดียว นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำบางคน มีการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมน้อย ทั้งนี้เพราะมีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว ในด้านการดูแลสมาชิกในครอบครัว นักเรียนต้องมีภาระที่ต้องดูแลมาก จึงใช้เวลาที่เหมาะสมได้ไม่เต็มที่

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรินทร์ เอกธวัชกุล (2552: 83) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง จึงไม่มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{10}) การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง (X_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_8) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_6) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_3) และการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม (X_{11})

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อการใช้เวลาเหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นอันดับหนึ่ง แสดงว่า นักเรียนมีความสัมพันธ์กับครูดี ทำให้นักเรียนมีการใช้เวลาเหมาะสมมาก ทั้งนี้

เพราะครูให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน การยกย่องชมเชย แสดงความเป็นมิตร และเป็นທີ່ปรึกษาที่ดีเมื่อนักเรียนมีปัญหา ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครู มีกำลังใจในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่การเรียนดี ส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวารินทร์ โรจน์ขจรนภลัย (2547: 88) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาส์นพิทยา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาส์นพิทยา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นอันดับสอง แสดงว่า นักเรียนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนดี ทำให้นักเรียนมีการใช้เวลาเหมาะสมมากขึ้น เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันและกัน รู้จักและเข้าใจตนเองยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รู้จักการให้และการรับ เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ ก็มีเพื่อนให้กำลังใจและให้คำปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันทนี อุบลแย้ม (2545: 123) ได้ศึกษาถึงปัจจัยลักษณะพื้นฐานที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวังนนทบุรี พบว่า การปฏิบัติตนของเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียน

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

4.3 การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นอันดับสาม แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครองมาก ทำให้มีการใช้เวลาเหมาะสม ทั้งนี้เพราะการที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนการเรียนเป็นอย่างดี ทั้งทางวัตถุและทางด้าน วาจา จัดหาอุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนอย่างครบครัน ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนเพิ่มเติม ทำกิจกรรมที่ตนเองมีความสนใจ คอยซักถามเกี่ยวกับการเรียนและคอยให้กำลังใจ ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าได้ได้รับความเอาใจใส่จากผู้ปกครองในด้านการเรียนเป็นอย่างดี จึงไม่ต้องทำให้ผู้ปกครองผิดหวัง ทำให้

นักเรียนสนใจและเอาใจใส่ต่อการทำกิจกรรมในเวลาว่าง รู้จักการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสมมากขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริพร ดาวัน (2540: 96) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กล่าวคือ ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดา ให้ความสำคัญเอาใจใส่พร้อมที่จะสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนจะเกิดความขยัน และให้ความสำคัญของการเรียนแต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการหาความมานะพยายามในการเรียน

ดังนั้น การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

4.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นอันดับสี่ แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครองทำให้นักเรียนมีการใช้เวลาเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ ความรักใคร่ผูกพันในครอบครัวเป็นรากฐานความสุขของชีวิต ซึ่งการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียนที่ให้การเอาใจใส่ดูแล ให้ความรักความอบอุ่นอบรมสั่งสอน รวมถึงให้คำปรึกษาแนะนำทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียน ทำให้นักเรียนไม่เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว หรือความเกรงกลัว หรือห่างเหินผู้ปกครอง และให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเพชร โสติถิมานนท์ (2548: 93-102) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

4.5 ความคาดหวังของผู้ปกครอง ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นอันดับที่ห้า แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับความคาดหวังของผู้ปกครองมาก ทำให้มีการวางแผนในการใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนรับรู้ว่าคุณปกครองคาดหวังต่อตัวนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านต่าง ๆ ของนักเรียนและส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านนั้น ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความ

ตั้งใจ มีความพยายามและอดทนในการพัฒนาตนเอง รู้จักที่วางแผนในการเรียนและการใช้เวลาที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้ผู้ปกครองเกิดความผิดหวังต่อตนเอง นักเรียนมีความพยายามที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต การวางแผนในการใช้เวลาที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 93-94) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังกับพฤติกรรมการเรียน จะตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียน และต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยทำความเข้าใจ สนใจการเรียน มีเวลาดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียน ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ สนับสนุนส่งเสริมเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนที่ดี

ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครอง จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

4.6 ลักษณะมุ่งอนาคต ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นอันดับที่หก แสดงว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตในระดับมาก ทำให้มีการวางแผนในการใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดี หรือมากกว่าผลที่จะได้รับในปัจจุบัน จึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติต่อจากนั้นจะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามที่วางแผนไว้

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 93-94) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนได้ร้อยละ 62.90

ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคต จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

4.7 การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสมมาก ทำให้มีการใช้เวลาเหมาะสม ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนกับเพื่อนปฏิบัติต่อกันในการให้ความช่วยเหลือ และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว ให้ความเป็นกันเอง ยอมรับฟังความ

คิดเห็น สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเรียนและการใช้เวลาที่เหมาะสม เพราะนักเรียน ถือว่าการได้รับการยอมรับจากกลุ่มเป็นรางวัลที่มีค่า และสำคัญที่สุด ความสนิทสนมกันระหว่างเพื่อน ทำให้เกิดความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความผูกพันระหว่างกัน มีความต้องการที่จะเรียน และร่วมทำกิจกรรมในเวลาว่างร่วมกัน นักเรียนจึงให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกันมาก ด้วยการเอาใจเพื่อนและประพฤติตามอย่างเพื่อนรวมทั้งรับเอาแนวความคิด ทักษะที่ดีตลอดจนแบบแผน ของกลุ่มมาปฏิบัติทั้งทางการเรียนและการใช้เวลาที่เหมาะสม จนทำให้นักเรียนมีการวางแผนในการใช้เวลาเหมาะสม

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถนอลันท์ เพชรทองคำ (2551: 66) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ดังนั้น การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักเรียนมีการใช้เวลาที่เหมาะสมในระดับปานกลาง ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่ทำให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนวและผู้ปกครองได้ทราบข้อมูล เพื่อนำไปประกอบในการวางแผนพัฒนา หาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกรุงเทพมหานคร เพื่อนักเรียนจะได้มีแนวทางในการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสมและถูกต้อง โดยนำปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม โดยเรียงลำดับจากส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด นำไปพิจารณาในการจัดการพัฒนาหรือส่งเสริมให้นักเรียนมีการใช้เวลาที่เหมาะสม

1.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สามารถพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมได้ดีที่สุดเป็นอันดับแรก ดังนั้น ผู้บริหาร ครูประจำชั้น ครูแนะแนว ตลอดจนนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ รวมถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครู ควบคู่กับการพัฒนาความรับผิดชอบตนเอง

1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สามารถพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมเป็นอันดับที่สอง ดังนั้น ผู้บริหาร ครูประจำชั้น ครูแนะแนว ตลอดจนผู้ปกครอง ควรสร้างตัวแบบที่ดีให้นักเรียนร่วมสร้างความสัมพันธ์และสนับสนุนให้นักเรียนคบเพื่อนที่ดี แนะนำในสิ่งที่ถูกต้องให้นักเรียนสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน ชวนเพื่อนมาทำกิจกรรมที่บ้าน เพื่อเป็นการใช้เวลาที่เหมาะสม

1.3 การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสมเป็นอันดับที่สาม ดังนั้น ครูจึงควรวางแผนร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนเวลาอยู่บ้าน สนับสนุนการวางแผนการใช้เวลาว่างร่วมกัน เป็นต้นว่า การใช้เวลาทำงานอดิเรก การเล่นกีฬา การอ่านหนังสือ การทำการบ้าน เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้เวลาที่อยู่บ้านให้เป็นประโยชน์

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสม เป็นอันดับที่สี่ ดังนั้น ผู้บริหาร ครูประจำชั้น ครูแนะแนว และผู้ปกครอง ควรร่วมสร้างความสัมพันธ์และสนับสนุนให้มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ กับนักเรียนมากขึ้น ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างสัมพันธภาพที่ดี

1.5 ความคาดหวังของผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสม

เป็นอันดับที่ห้า ดังนั้น ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำและร่วมกันวางแผนในการใช้เวลาที่เหมาะสม ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตรงตามความสามารถและความสนใจ เน้นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและสังคม จะช่วยให้นักเรียนใช้เวลาที่เหมาะสมได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.6 ลักษณะมุ่งอนาคต สามารถพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสม เป็นอันดับที่หก ผู้บริหาร ครูประจำชั้น ครูแนะแนว และผู้ปกครอง ควรให้ความสำคัญกับนักเรียนในการร่วมกันวางแผนในการใช้เวลาที่เหมาะสม เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก จะทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในด้านการเรียน การทำงานในอนาคต นักเรียนจะมีการวางแผนเป้าหมายชีวิตของตน

1.7 การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม สามารถพยากรณ์การใช้เวลาที่เหมาะสม เป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้บริหาร ครูประจำชั้น ครูแนะแนว และผู้ปกครอง ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักที่จะเลียนแบบในสิ่งดี ๆ ที่เพื่อนทำ สร้างตัวแบบที่ดีให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ที่จะปฏิบัติตามอย่างเหมาะสมในการใช้เวลาที่เหมาะสม พัฒนาตัวแบบเพื่อให้นักเรียนเกิดการเลียนแบบที่ดีกับกลุ่มนักเรียนด้วยกัน เน้นให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกับการใช้เวลาที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น นักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 นิสิต นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาและในระดับอาชีวศึกษา เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม เช่น ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว นิสัยทางการเรียน และการเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง เป็นต้น

2.3 ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสม เช่น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะมุ่งอนาคต และการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม มาพัฒนาให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การปรับพฤติกรรม การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกกานต์ ภูประเสริฐ. (2552). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- กนกวรรณ อุ่นใจ. (2535). *ผลการใช้เทคนิคพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว)กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- กนกอร จุสนิท. (2549). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักศึกษาศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- กมลวัฒน์ วันวิชัย. (2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดอัมรินทร์ กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- กันยา สุพรรณกุล. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- กุหลาบ รัตนสังฆธรรมและคนอื่นๆ. (2541). *สัมพันธภาพในครอบครัวกับปัญหาเสพติดและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.*
- จักรวาล ภูพันธ์. (2537). *ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนสถานสงเคราะห์เด็กหญิง บ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- จุฑามาศ ชื่นจิตร. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*

ถ่ายเอกสาร.

- ฉวี วิชญาเนตินัย. (2537). *บุคลิกภาพและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการ
การแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
- ชุติมน ศรีแก้ว. (2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2549). *เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย : แนวทางสู่ความสำเร็จ*. พิมพ์ครั้งที่ 1,
นนทบุรี: บริษัท ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โปรดักส์ จำกัด.
- ชมนุช บุญสิทธิ์. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม กรุงเทพฯ.*
- ณัฐฐนิช พงษ์สุวรรณ. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมุ่งมั่นในชีวิตของนักเรียนระดับ
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุนทรารวิทยาลัย จังหวัดนครราชสีมา*. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พิศาลบุตร. (2515). *การแนะแนว*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถ่ายเอกสาร.
- ธัญญา คงอยู่. (2547). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3* ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์. (2542). *ความรู้เกี่ยวกับความเจ็บป่วยทางจิต, ความเครียด และสุขภาพจิต.
กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- นฤนุช สุนทรศิริ. (2544). *วิเคราะห์การใช้เวลาเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประกายทิพย์ พิชัย. (2539). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ปราณี พรรณวิเชียร. (2544). *การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ฉบับพิเศษ: พิธีพระราชทานปริญญาบัตร ครั้งที่ 15.*
- ปราชญา กล้าผจญ. (2543). *การบริหารเวลา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง*
- ปิยะดา ดำแก้ว. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนาทวีวิทยาคม อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ต้นอ่อนแกรมมี.*
- พระมหาสุพจน์ สมเพชร (วชิรสม). (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อโมหจริตด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และที่ 4 โรงเรียนกันทรอมวิทยาคม อำเภอยุทธยาภิรักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ. ปรินทิพนิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- พรเพชร โสติถิมาพันธ์. (2548). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- พัชรินทร์ สมหมาย. (2549). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- พัชชา ไตอินทร์. (2551) *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดบุญประดิษฐ์ เขตบางแค กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ภัทรสิรินธ์ เสวตไอยาราม. (2549). *ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพลูเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี*

- จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มายาวี สมบุญ. (2535). การศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี .ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มาลี วิทยาธรรัตน์. (2540). ผลของการฝึกการมุ่งอนาคตแก่เด็กชายบ้านบางละมุงจังหวัดชลบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยุทธกร ถามา. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ ความสนใจและความมีวินัยในตนเองทางการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องสมการและการแก้สมการ. ปรินูญานิพนธ์.กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรินทร์ เอกธวัชกุล. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันที อุลแย้ม. (2545). ปัจจัยและพื้นฐานสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบ ต่อตนเอง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี. ปรินูญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาลังคม) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยากร เชียงกุล. (2546). อธิบายศัพท์การศึกษาและความรู้สาขาต่างๆ. กรุงเทพฯ: สายธาร.
- วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา. (2549). สุขวิทยาจิต. เอกสารประกอบการสอน. ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิไลวรรณ วิทยาธรรมรัช. (2543). การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีธรรม ธนภูมิ. (2535). พัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- ศิริบูรณ์ สายโกสุม. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- สมทรง สุวรรณเลิศ. (2541 , มกราคม-มิถุนายน). “ T.A. กับการป้องกันปัญหาและส่งเสริมสุขภาพจิต.” จิตวิทยาคลินิก. 24(1): 1-9
- สัมพันธ์ เสตสุพรรณ. (2549). การใช้เวลาร่างที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเทพลีลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิริพร ดาวัน. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิริมา บุญศิริ. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสงขลา. ปรินฎานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิรินทิพย์ สมคิด. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมศรีพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชุมภรณ์ เขียมสำอางค์. (2551). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3. ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุดใจ น้ำมุด . (2536). “ ค่าแห่งเวลา ”. วารสารข้าราชการ. (ฉบับที่ 2): 13.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2536). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สุวรรณทร์ โรจน์ขจรนภาลัย. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์พิทยา กรุงเทพมหานคร. ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวารี ปิ่นเจริญ. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการไม่มีสมาธิในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เขตพญาไท กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวคนธ์ สาทา. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียน แผนการเรียน

วิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อมรรัตน์ หอมชื่น. (2548). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชยการ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*

อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม. *การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลการเรียนปกติ. กรุงเทพฯ: รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*

_____. (2542). *EQ กับ การเลี้ยงดูเด็ก. วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 5(1): 1*

อัญชลี โตพึ่งพงศ์. (2552). *เรื่องของการแลกเปลี่ยนเวลา. ข่าวรวมคำแหง. (ฉบับที่ 16): 5.*

อารีรัตน์; อนันตา นานา. (2548). *21 วันนับถอยหลังสู่ความสำเร็จ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บิสคิด*

อุทัย ดุลยเกษม. (2542). *ศึกษา เรียนรู้. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี - สฤษดิ์วงศ์*

อรรณอดันท์ เพชรทองคำ. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.*

Adler, Irving. (1955). *Time in Your Life*. New York: Murray Printing Company.

Allport, Gordon W. (1967). *Pattern and Growth in Personality*. New York: Holt, Rinehart.

Anderson, S.A; & W.M. Fleming. (1995, winter). *Lates Adolescents Identity Formation : Individuation from the Family of Origin*. Adolescence: 135–152.

Bandura, Albert. (1997). *Social Learning Theory*. New Jersey Prentice – Hall.

Banister, Robert Leo. (1972, February). “ A Comparative Study of Extroversion – Introversion Traits to Two Instructional Method ”, *Adolescence*. 31 (7): 4327.

Barbara, Ann. (1992). Parental Influences on the Academic Achievement of the Severely Emotionally Disturbed Adolescent: A Needs Assessment. *Dissertation Abstracts Online*.

- Bowman, Paul H. (1965) *"Family Role in the Mental Health of Scholl,"* Mental Health and Achievement. New York: John Wiley & Sons.
- Cantwell, Dennis P. and Baker, Lorian. *"Parental Mental Illness and Psychiatric Disorders in at Risk Children,"* The Journal of Clinical Psychiatry.45(12): December, 1984.
- Cattell, R.B (1980). *Personality and Learning Theory*: vol. A System Theory of Maturation and Structured Learning. New York : Springer.
- Clark – Lempers, Dania S. , Jacques D. Lempers and Camilla Ho. *"Early, Middle, and Late Adolescents Perceptions of Their Relationships with Significant Others."* Psychological Abstracts. 78 (12): 3301-3302; 1991.
- Decoster, David. (1971). *Mentoring-transcript systems for promoting student growth.* San Francisco: Jessey-bass.
- Dusek, J.B. (1980). *"The Development of Test Anxiety in Children,"* in Test Anxiety: Theory, Research and Applications. Hillsale : Lawrence Erlbaum Associates.
- Jones, Harold E. (1970). *"Personality Development in Children."* Austin: University of Texas.
- Marjoribank, Kavin. (1972 , February). *"Environment Social Class and Mental Ability".*Journal of Education Psychology. 63: 203-209.
- Murray, Andrew. (1988). *"The problem of Leisure Time Used by Youths,"* Thesis Abstract International. Vol. 27. No.2. Summer 1989. Africans Text.
- Nevid, Jeffrey S. & Rathus, Spencer A. (2005). *Psychology and the Challenges of Life.* America : John Wiley & Sons, Inc.
- Nurmi J.E. (1987). *"How Do Adolescents See Their Future Review of the Development of Future Orientation and Planning"* *Development Review.* 11: 110.
- Raymore, Leslie Ann. (1995, August). *"The Tradition from Adolescence to Yong Adulthood: Predictors of Leisure Behavior,"* *Dissertation Abstracts International.* Dai-A, 56(2): 702.
- Tyerman, Andrew and Michael, Humphrey. (1984). *Life Stress, Family Support and Adollescncce Disturbance,* Psychological Abstracts. 7: 1901, July.

Watson, James Franklin. (1997, January). "The Impact of Leisure Attitude and Motivation on the Physical Recreation Leisure Participation Time of College Students," *Dissertation Abstracts International*. Dai-A, 57(7): 3251.

Yamane, Taro *Statistics ; An Introductory Analysis*: N.Y. Harper and Row. 1967 p. 886-887

ภาคผนวก
ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 11 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต (Thai GHQ 60)
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม
- ตอนที่ 11 แบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนแต่อย่างใด คำตอบทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนให้มากที่สุด โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

กิตติพงษ์ พัทธพงศ์พรธ
นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาเติมข้อความลงในช่องว่าง ..... ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. เกรตเฉลี่ยในภาคเรียนที่ผ่านมา .....
2. รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองรวมกัน ..... บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน ถ้าเรียนอ่อนในวิชาใดข้าพเจ้ารีบหา ความรู้ เพิ่มเติมในรายวิชานั้น					
2	ข้าพเจ้าคิดไว้แล้วว่าประกอบอาชีพอะไรใน อนาคต					
3	ข้าพเจ้าไม่ทราบแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ					
4	ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าต้องทำอะไรจึงสามารถ สอบเข้าเรียนต่อในสาขาที่ตนชอบได้					
5	ข้าพเจ้ามีการวางแผนการทำงานเพื่อให้ สามารถส่งตามกำหนดวันเวลาได้ทุกครั้ง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
6	ข้าพเจ้าเลือกเรียนสาขาวิชาที่ชอบสำหรับ ประกอบอาชีพตามที่ตนสนใจ					
7	ด้านการรู้จักรอยและมีความเพียร พยายามในปัจจุบันเพื่อความสำเร็จใน อนาคต ถ้ามีงานทำ ข้าพเจ้าจะขอลาออกจากโรงเรียน แม้ว่ายังเรียนไม่สำเร็จชั้น ม.ต้น					
8	ถ้าเรียนไม่เข้าใจวิชาใดวิชาหนึ่งข้าพเจ้าเลิก เรียนทันที					
9	ข้าพเจ้าเรียนเพื่อให้ผ่านไปแต่ละวันเท่านั้น					
10	ข้าพเจ้าพยายามหาความรู้ความชำนาญ เกี่ยวกับอาชีพที่สนใจ					
11	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้กับการเรียนเพราะมี สติปัญญาไม่ดี					
12	ข้าพเจ้าพยายามหาโอกาสเรียนต่อให้สูง เพื่อ ได้ทำงานมั่นคงในอนาคต					
13	ข้าพเจ้าขยันเรียนแม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบัน ไม่ดีเท่าที่ควร					
14	ด้านการคาดการณ์ไกลและการตัดสินใจ เลือกกระทำ ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนหนังสือมีส่วนช่วยให้ ประสบความสำเร็จในอนาคต					
15	ข้าพเจ้าคิดว่าการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ อาชีพ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด					
16	ก่อนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ข้าพเจ้าศึกษา รายละเอียดของแต่ละสาขาวิชา					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
17	ข้าพเจ้าสำรวจตนเองก่อนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ					
18	เมื่อต้องตัดสินใจเลือกอาชีพ ข้าพเจ้าให้ผู้ปกครองเลือกให้					
19	ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าชอบพูดต่อหน้าคนจำนวนมาก					
2	ข้าพเจ้าไม่กลัวที่จะต้องพูดคุยกับคนที่ไม่รู้จักมาก่อน					
3	ข้าพเจ้าดีใจมาก ถ้าได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้ากลุ่ม					
4	ข้าพเจ้ากล้าตอบคำถามครู แม้ว่าตอบผิดก็ตาม					
5	เมื่อครูต้องการอาสาสมัคร ข้าพเจ้ารีบเสนอตัวทันที					
6	ข้าพเจ้าเป็นคนเปิดเผย ตรงไปตรงมา					
7	เมื่อพบเพื่อนใหม่ ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายเข้าไปทักทายก่อน					
8	ข้าพเจ้าเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย					
9	การทำกิจกรรมกลุ่มไม่ว่าอยู่กลุ่มใดข้าพเจ้าก็ไม่กังวล					
10	ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความมั่นใจอยู่เสมอ					
11	ข้าพเจ้าไม่พร้อมทำงานร่วมกับคนอื่น					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกที่ตัวเองคบเพื่อนได้เร็ว					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
13	ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมที่ทำพยาย ความสามารถ					
14	ข้าพเจ้าคิดว่าโลกนี้น่าอยู่					
15	ข้าพเจ้าไม่ชอบพูดต่อหน้าคนมากๆ					
16	เมื่อมีการแสดงความคิดเห็น ข้าพเจ้าเลือกการ เขียนมากกว่าการพูด					
17	ข้าพเจ้าชอบเก็บความรู้สึกของตนเองเอาไว้					
18	ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญ เมื่อมีคนจ้องมองขณะ ทำงาน					
19	ข้าพเจ้าไม่กล้าถามครู และเพื่อน เมื่อมีปัญหา สงสัย					
20	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจ เมื่อครูให้ทำกิจกรรม หน้าห้องเรียน					
21	ข้าพเจ้าวิตกกังวลในการพูดคุยกับเพื่อนใหม่					
22	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือ มากกว่าเข้าสังคม					
23	เมื่ออยู่ในกลุ่มคนจำนวนมาก ข้าพเจ้ารู้สึก ลำบากใจที่จะหาเรื่องมาคุยกับคนพวกนั้น					
24	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำตามคนอื่นในกลุ่ม					
25	ข้าพเจ้าไม่ชอบรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น					
26	ข้าพเจ้าไม่ชอบอยู่ในกลุ่มคนจำนวนมาก					

ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต (Thai GHQ 60)

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้อย่างตรงไปตรงมา โดยเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ( ) ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบันหรือในช่วง 2-3 สัปดาห์มากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบปัญหาทุกข้อ ในระยะที่ผ่านมานี้ท่าน.....

1. รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี

( ) ดีกว่าปกติ ( ) เหมือนปกติ ( ) แย่กว่าปกติ ( ) แย่กว่าปกติมาก

2. รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา

( ) ไม่เลย ( ) ไม่มากกว่าปกติ ( ) ค่อนข้างมากกว่าปกติ ( ) มากกว่าปกติมาก

3. รู้สึกท้อแท้และสุขภาพไม่ดี

( ) ไม่เลย ( ) ไม่มากกว่าปกติ ( ) ค่อนข้างมากกว่าปกติ ( ) มากกว่าปกติมาก

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนสูงกว่าผู้ปกครอง					
2	ผู้ปกครองปรารถนาให้ข้าพเจ้าเรียนถึงระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย					
3	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าฝึกฝนการเรียนเพิ่มเติมในช่วงเวลาว่าง					
4	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษเพิ่มเติมในสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่อยากเรียน					
5	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ					
6	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือทุกครั้งที่มีความว่าง					
7	หากมีเวลาว่าง ผู้ปกครองจะพาข้าพเจ้าไปทำกิจกรรมนอกสถานที่เสมอ					
8	ผู้ปกครองไม่คาดหวังผลการเรียนที่ดีจากข้าพเจ้า					
9	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนเก่งเพื่ออนาคตได้มีอาชีพการงานที่ดี					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
10	ผู้ประกอบการไม่คาดหวังว่าข้าพเจ้าประกอบอาชีพได้ในอนาคต					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	การสนับสนุนด้านวัตถุ ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าซื้ออุปกรณ์การเรียนอย่างเพียงพอ					
2	ผู้ปกครองบังคับให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษเพิ่มเติมหลังเลิกเรียนทั้งที่นักเรียนไม่อยากจะเรียน					
3	ผู้ปกครองบังคับให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษเพิ่มเติมในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ทั้งที่นักเรียนไม่อยากจะเรียน					
4	การสนับสนุนด้านวาจา ผู้ปกครองช่วยสอนการบ้านข้าพเจ้าเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน					
5	ผู้ปกครองคอยช่วยแนะนำข้าพเจ้าเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน					
6	ผู้ปกครองไม่มีเวลาพูดคุยกับข้าพเจ้าทุกวันเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า					
7	ผู้ปกครองมีเวลาคอยซักถามพูดคุยถึงการเรียนของข้าพเจ้า					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
8	ผู้ปกครองไม่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเรียน ให้แก่ข้าพเจ้า					
9	ผู้ปกครองไม่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการอ่าน หนังสือแก่ข้าพเจ้า					
10	ผู้ปกครองแนะนำให้ข้าพเจ้าเรียนตามความ ถนัด					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ข้าพเจ้าแสดงความเคารพผู้ปกครองเสมอ					
2	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนตามความคาดหวังของ ผู้ปกครอง					
3	ข้าพเจ้าขออนุญาตผู้ปกครองทุกครั้งเมื่อออก นอกบ้าน					
4	ข้าพเจ้าทำอะไรโดยไม่สนใจผู้ปกครอง					
5	ข้าพเจ้าเล่าเรื่องที่ประสบมาให้ผู้ปกครองฟัง					
6	ข้าพเจ้ารักและภูมิใจในตัวผู้ปกครอง					
7	การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ผู้ปกครองสนใจการเข้าร่วมกิจกรรมที่ข้าพเจ้า ปฏิบัติที่โรงเรียน					
8	ผู้ปกครองไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องเรียนของ ข้าพเจ้า					
9	ผู้ปกครองมักตำหนิ ถ้าข้าพเจ้าเรียนไม่ดี					
10	ผู้ปกครองคอยแนะนำข้าพเจ้าในการทำ การบ้าน					
11	ผู้ปกครองมักพูดให้กำลังใจข้าพเจ้าเสมอ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
12	ผู้ประกอบการไม่มีเวลาดูแลเมื่อข้าพเจ้าไม่สบาย					
13	ผู้ประกอบการลงโทษข้าพเจ้าก่อนฟังเหตุผล					
14	เมื่อข้าพเจ้าทำความผิดผู้ประกอบการมักถาม เหตุผลก่อน					
15	ผู้ประกอบการยอมรับความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
16	ผู้ประกอบการส่งเสริมความสามารถพิเศษของ ข้าพเจ้า					
17	เมื่อใกล้สอบผู้ประกอบการให้กำลังใจในการ เตรียมตัวอ่านหนังสือสอบ					
18	ผู้ประกอบการห้ามข้าพเจ้าพาเพื่อนมาบ้าน					
19	ผู้ประกอบการภูมิใจที่ข้าพเจ้าช่วยเหลืองานบ้าน					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
2	ข้าพเจ้าแสดงความช่วยเหลือครูทุกครั้งเมื่อมีโอกาส เช่น ช่วยถืออุปกรณ์การสอน เป็นต้น					
3	ข้าพเจ้าแสดงความเคารพเมื่อพบครู					
4	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนวิชาที่ครูผู้สอนเป็นครูที่ข้าพเจ้าชอบเท่านั้น					
5	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชา					
6	ข้าพเจ้าส่งงานตามที่ครูกำหนดเสมอ					
7	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับครูได้					
8	ข้าพเจ้าไม่กล้าเข้าไปปรึกษาปัญหาต่างๆกับครู					
9	การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ครูรับฟังเหตุผลของข้าพเจ้า					
10	ครูให้ความสนใจดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าเสมอ					
11	ครูแนะนำเรื่องที่เป็นประโยชน์กับข้าพเจ้าเสมอ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
12	ครูไม่ได้ให้ความช่วยเหลือเมื่อข้าพเจ้ามี ปัญหาการเรียน					
13	ครูเข้มงวดมากทำให้บรรยากาศการเรียนน่า เบื่อ					
14	ครูไม่เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการ เรียนการสอน					
15	ครูเป็นแบบอย่างที่ดีของข้าพเจ้า					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเพื่อนได้ทุกเรื่อง					
2	ข้าพเจ้ามีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน และกันในกลุ่มเพื่อน					
3	ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเพื่อนสนิทที่ไว้ใจได้					
4	ข้าพเจ้ามีปัญหาทะเลาะกับเพื่อนบ่อยครั้ง					
5	เพื่อนยอมรับความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
6	เพื่อนของข้าพเจ้าให้กำลังใจกันและกันเมื่อมี ปัญหา					
7	เพื่อนเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็น ได้เต็มที่					
8	ข้าพเจ้ามีความเห็นขัดแย้งกับเพื่อนเสมอ					
9	ข้าพเจ้ากับเพื่อนพยายามหากิจกรรมทำ ร่วมกันเสมอ					
10	ข้าพเจ้าชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงาน กับเพื่อน					
11	ข้าพเจ้าสามารถอยู่คนเดียวได้ โดยไม่ต้องเข้า กลุ่ม					
12	ข้าพเจ้าไม่ชอบเพื่อนที่เรียนเก่งกว่า					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
13	ข้าพเจ้าอภัยให้เพื่อนเสมอ					

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าเลียนแบบเพื่อนที่มีพฤติกรรมตั้งใจเรียน					
2	ข้าพเจ้ามักทำตามเมื่อเห็นเพื่อนเล่นในเวลาเรียน					
3	เมื่อข้าพเจ้าเห็นเพื่อนอ่านหนังสือทบทวนบทเรียนข้าพเจ้าก็อ่านตามเพื่อนด้วย					
4	เมื่อเพื่อนไม่ทำการบ้านส่งข้าพเจ้าก็ไม่ส่งตามเพื่อน					
5	เมื่อเพื่อนแบ่งเวลาในการเรียนข้าพเจ้าก็ทำตามเพื่อน					
6	เมื่อข้าพเจ้าเห็นเพื่อนเข้าห้องสมุดเพื่อใช้เวลาว่างค้นคว้าหาความรู้ข้าพเจ้าขอทำแบบเพื่อน					
7	ข้าพเจ้ายอมรับว่าชอบเลียนแบบเพื่อนในหลายเรื่อง					
8	ข้าพเจ้าคิดว่าการทำตามแบบเพื่อนทำให้เข้ากลุ่มกับเพื่อนได้มากขึ้น					
9	ถ้าข้าพเจ้าไม่ทำตามเพื่อน ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนไม่ยอมรับตนเอง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
10	ข้าพเจ้าเล่นเกมกีฬาเหมือนเพื่อน					

ตอนที่ 11 แบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

ทำเป็นประจำ	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามทุกวัน
ทำแทบทุกวัน	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามแทบทุกวัน
ทำบ้าง	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามบ้างเป็นบางวัน
ทำน้อยครั้ง	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามน้อย
ทำน้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามนานๆครั้งหรือแทบไม่ทำเลย

ข้อ	ข้อความ	ทำเป็นประจำ	ทำแทบทุกวัน	ทำบ้าง	ทำน้อยครั้ง	ทำน้อยครั้งที่สุด
1	การใช้เวลาสำหรับการเรียน (วันจันทร์ถึงวันศุกร์) ข้าพเจ้าเตรียมการเรียนในแต่ละรายวิชาก่อนเข้าชั้นเรียน					
2	ข้าพเจ้าศึกษาบทเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนเรื่องใหม่					
3	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเพื่อเตรียมสอบ					
4	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุด					
5	ข้าพเจ้าพูดคุยกับเพื่อนขณะที่อาจารย์กำลังสอน					
6	ข้าพเจ้าทบทวนสิ่งที่ได้เรียนผ่านมาในแต่ละวัน					

ข้อ	ข้อความ	ทำเป็นประจำ	ทำแทบทุกวัน	ทำบ้าง	ทำน้อยครั้ง	ทำน้อยครั้งที่สุด
7	ข้าพเจ้าอ่านหนังสืออ่านเล่นมากกว่าอ่านหนังสือเรียน					
8	ข้าพเจ้าพูดคุยกับเพื่อนเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้					
9	ข้าพเจ้าปรึกษาอาจารย์เพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้					
10	ข้าพเจ้าคุยกับผู้ปกครองเพื่อวางแผนการเรียนรู้					
11	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาทำการบ้าน					
12	ข้าพเจ้าขอเรียนพิเศษเพิ่มเติม					
13	ข้าพเจ้าจัดตารางสอนทุกวัน					
	การใช้เวลาสำหรับการเรียน (วันเสาร์และวันอาทิตย์)					
1	ข้าพเจ้าศึกษาบทเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนเรื่องใหม่					
2	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเพื่อเตรียมสอบ					
3	ข้าพเจ้าทบทวนสิ่งที่ได้เรียนผ่านมาในแต่ละวัน					
4	ข้าพเจ้าอ่านหนังสืออ่านเล่นมากกว่าอ่านหนังสือเรียน					
5	ข้าพเจ้าพูดคุยกับเพื่อนเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้					
6	ข้าพเจ้าคุยกับผู้ปกครองเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้					
7	ข้าพเจ้าไม่ใช้เวลาทำการบ้าน					
8	ข้าพเจ้าขอเรียนพิเศษเพิ่มเติม					
9	ข้าพเจ้าเตรียมจัดตารางสอน					

ข้อ	ข้อความ	ทำเป็นประจำ	ทำแทบทุกวัน	ทำบ้าง	ทำน้อยครั้ง	ทำน้อยครั้งที่สุด
	การใช้เวลาสำหรับปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน (วันจันทร์ถึงวันศุกร์)					
1	ข้าพเจ้าซ่อมก๊อปปี้ทุกเย็น					
2	ข้าพเจ้าซ่อมดนตรี					
3	ข้าพเจ้าเดินทางโดยรถประจำทาง					
4	ข้าพเจ้าเล่นคอมพิวเตอร์					
5	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือพิมพ์					
6	ข้าพเจ้าช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน เช่น กวาดบ้าน ถูบ้าน เป็นต้น					
7	ข้าพเจ้าทำความสะอาดห้องนอน					
8	ข้าพเจ้าสวดมนต์ก่อนนอน					
9	ข้าพเจ้าจดบันทึกประจำวัน					
	การใช้เวลาสำหรับปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน (วันเสาร์และวันอาทิตย์)					
1	ข้าพเจ้าซ่อมก๊อปปี้					
2	ข้าพเจ้าซ่อมดนตรี					
3	ข้าพเจ้าเดินทางโดยรถประจำทาง					
4	ข้าพเจ้าเล่นคอมพิวเตอร์					
5	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือพิมพ์					
6	ข้าพเจ้าช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน เช่น กวาดบ้าน ถูบ้าน เป็นต้น					
7	ข้าพเจ้าทำความสะอาดห้องนอน					
8	ข้าพเจ้าสวดมนต์ก่อนนอน					
9	ข้าพเจ้าจดบันทึกประจำวัน					

ข้อ	ข้อความ	ทำเป็นประจำ	ทำแทบทุกวัน	ทำบ้าง	ทำน้อยครั้ง	ทำน้อยครั้งที่สุด
1	การใช้เวลาสำหรับกิจกรรมในเวลาว่าง (วันจันทร์ถึงวันศุกร์) ข้าพเจ้าออกกำลังกาย					
2	ข้าพเจ้าฟังวิทยุ					
3	ข้าพเจ้าดูโทรทัศน์					
4	ข้าพเจ้าเล่นคอมพิวเตอร์					
5	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือทั่วไป					
6	ข้าพเจ้าพักผ่อนร่างกาย					
7	ข้าพเจ้าหารายได้พิเศษ					
8	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมนันทนาการ เช่น ดูภาพยนตร์ ท่องเที่ยว เป็นต้น					
9	ข้าพเจ้าคุยโทรศัพท์กับเพื่อน					
10	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมกับครอบครัว เช่น ไปทานข้าวนอกบ้าน เป็นต้น					
1	การใช้เวลาสำหรับกิจกรรมในเวลาว่าง (วันเสาร์และวันอาทิตย์) ข้าพเจ้าออกกำลังกาย					
2	ข้าพเจ้าฟังวิทยุ					
3	ข้าพเจ้าดูโทรทัศน์					
4	ข้าพเจ้าเล่นคอมพิวเตอร์					
5	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือทั่วไป					
6	ข้าพเจ้าพักผ่อนร่างกาย					
7	ข้าพเจ้าหารายได้พิเศษ					
8	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมนันทนาการ เช่น ดูภาพยนตร์ ท่องเที่ยว เป็นต้น					
9	ข้าพเจ้าคุยโทรศัพท์กับเพื่อน					

ข้อ	ข้อความ	ทำเป็นประจำ	ทำแทบทุกวัน	ทำบ้าง	ทำน้อยครั้ง	ทำน้อยครั้งที่สุด
10	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมกับครอบครัว เช่น ไปทานข้าวนอกบ้าน เป็นต้น					

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.928
2	4.260
3	3.175
4	3.486
5	3.578
6	3.057
7	2.711
8	3.175
9	3.897
10	3.578
11	3.057
12	2.954
13	6.928
14	4.260
15	3.693
16	2.828
17	3.057
18	2.954
19	2.887

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ = 0.860

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.561
2	2.710
3	3.059
4	2.397
5	4.371
6	2.834
7	2.277
8	2.816
9	2.302
10	2.966
11	2.875
12	2.367
13	2.467
14	2.463
15	2.789
16	3.228
17	2.755
18	2.668
19	2.170
20	2.816
21	4.180
22	2.494
23	3.889
24	2.280
25	3.193
26	3.596

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ = 0.778

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.111
2	2.954
3	4.621
4	2.445
5	2.828
6	4.159
7	3.132
8	4.756
9	4.472
10	4.899

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ = 0.796

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.255
2	4.260
3	2.970
4	3.486
5	2.954
6	3.618
7	3.693
8	7.668
9	2.279
10	2.216

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ = 0.760

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.479
2	3.357
3	2.687
4	3.059
5	4.580
6	3.286
7	2.467
8	4.239
9	4.861
10	3.040
11	2.550
12	2.858
13	3.180
14	3.062
15	3.236
16	5.164
17	2.962
18	3.357
19	5.164

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ = 0.876

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.557
2	4.819
3	5.121
4	2.463
5	4.866
6	2.062
7	3.059
8	3.961
9	2.329
10	3.671
11	2.416
12	5.121
13	1.812
14	2.579
15	2.463

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ = 0.844

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.683
2	2.999
3	2.040
4	2.318
5	4.219
6	5.159
7	3.850
8	4.973
9	4.002
10	2.301
11	3.301
12	2.767
13	3.024

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ = 0.800

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาที่เหมาะสม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.635
2	3.286
3	2.183
4	5.780
5	4.406
6	4.033
7	3.180
8	4.704
9	3.040
10	2.908

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ = 0.763

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.880
2	6.928
3	2.291
4	2.756
5	5.196
6	3.000
7	2.887
8	2.291
9	3.175
10	4.804
11	2.717
12	2.756
13	2.887
14	2.828
15	6.928
16	4.260
17	3.286
18	3.693
19	2.828
20	2.216
21	2.711
22	3.286
23	3.175
24	2.887
25	6.928
26	3.578
27	3.000

ตาราง 14 (ต่อ) แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
28	3.057
29	2.717
30	3.486
31	2.954
32	2.465
33	2.887
34	2.216
35	4.804
36	3.000
37	3.057
38	3.000
39	3.578
40	3.486
41	3.286
42	3.897
43	5.196
44	3.000
45	2.756
46	3.057
47	3.057
48	2.887
49	6.928
50	3.057
51	2.828
52	2.216
53	3.578
54	3.057

ตาราง 14 (ต่อ) แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการใช้เวลาที่เหมาะสม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
55	5.196
56	3.000
57	2.216
58	2.711
59	2.216
60	2.954

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ = 0.870

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ   บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่   ศร 0519.12/ ๒๕๖๓

วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง   ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน   คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายกิตติพงษ์ พัทธพงศ์พรหม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายกิตติพงษ์ พัทธพงศ์พรหม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/25๖๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๒ เมษายน 25๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

เนื่องด้วย นายกิตติพงษ์ พัทธพงศ์พรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายกิตติพงษ์ พัทธพงศ์พรรณ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวิฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087-035-9550

ที่ ศช 0519.12/๖๕๑๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖๖ เมษายน 2553

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เนื่องด้วย นายกิตติพงษ์ พัทธพงศ์พรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวชนี กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 449 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตเผยแพร่ ได้โปรดพิจารณาให้ นายกิตติพงษ์ พัทธพงศ์พรรณ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087-035-9550

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๖๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 พฤษภาคม 2553

เรื่อง ขอให้แบบคัดกรองสุขภาพจิต

เรียน คณบดีคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

เนื่องด้วย นายกิตติพงษ์ พัชรวงศ์พรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณี เป็นประธานควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความประสงค์จะขอให้ แบบคัดกรองสุขภาพจิต (Thai GHQ 60) ของ นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ เพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายกิตติพงษ์ พัชรวงศ์พรรณ ได้ใช้แบบคัดกรองเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087-035-9550

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายกิตติพงษ์ พัทธพงศ์พรพรณ
วัน เดือน ปีเกิด	7 กุมภาพันธ์ 2529
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	22 ซอยสุขุมวิท 54 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร 10260 โทรศัพท์ 087-035-9550, 02-331-1851
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	ประถมศึกษา จากโรงเรียนนารีนิรมล กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2547	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2551	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สุขศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) จิตวิทยาการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ